

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2021/1100 AL COMISIEI**din 5 iulie 2021****de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii impuse importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Turcia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

1. PROCEDURA**1.1. Deschiderea**

- (1) La 14 mai 2020, Comisia Europeană („Comisia”) a deschis o anchetă antidumping cu privire la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate („*hot-rolled flat products of iron, non-alloy or other alloy steel – HRFS*” sau „produsul care face obiectul anchetei”) originare din Turcia („țara în cauză”) în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază ⁽²⁾.
- (2) La 12 iunie 2020, Comisia a deschis o anchetă antisubvenție cu privire la importurile de același produs originar din Turcia ⁽³⁾.

1.2. Înregistrarea

- (3) În urma unei cereri din partea reclamantului, susținută de elementele de probă necesare, Comisia a decis să supună înregistrării importurile de produs în cauză prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1686 al Comisiei ⁽⁴⁾ („regulamentul de înregistrare”) în temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

1.3. Măsurile provizorii

- (4) În conformitate cu articolul 19a din regulamentul de bază, la data de 17 decembrie 2020, Comisia a comunicat părților o sinteză a taxelor provizorii propuse și detalii cu privire la calcularea marjelor de dumping și a marjelor adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii. Astfel cum s-a explicat în considerentele 215 și 216 din regulamentul provizoriu, observațiile transmise de părți nu au condus la o modificare a marjelor, deoarece acestea nu au fost considerate a fi de natură administrativă.
- (5) La 7 ianuarie 2021, Comisia a instituit o taxă antidumping provizorie prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/9 al Comisiei ⁽⁵⁾ („regulamentul provizoriu”).

1.4. Procedura subsecventă

- (6) În urma comunicării faptelor și a considerațiilor esențiale pe baza cărora a fost instituită o taxă antidumping provizorie („comunicarea constatărilor provizorii”), reclamantii, un consorțiu care reprezintă interesele unor utilizatori, un utilizator care a importat produse siderurgice lungi, producătorii-exportatori incluși în eșantion, un importator afiliat unui producător-exportator, Asociația exportatorilor de oțel din Turcia („ÇİB”) și guvernul Turciei („GT”) au transmis informații în scris prin care și-au exprimat opiniile cu privire la constatările provizorii. Doi producători-exportatori au solicitat și au primit detalii suplimentare privind calcularea marjelor de prejudiciu corespunzătoare lor.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO C 166, 14.5.2020, p. 9.

⁽³⁾ JO C 197, 12.6.2020, p. 4.

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1686 al Comisiei din 12 noiembrie 2020 de supunere la înregistrare a importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Turcia (JO L 379, 13.11.2020, p. 47).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/9 al Comisiei din 6 ianuarie 2021 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Turcia (JO L 3, 7.1.2021, p. 4).

- (7) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri la care au participat cei trei producători-exportatori incluși în eșantion și GT.
- (8) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale finale. Pentru a-și formula constatările definitive, Comisia a examinat observațiile transmise de părțile interesate și și-a revizuit concluziile provizorii, dacă a fost cazul.
- (9) Comisia a informat toate părțile interesate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora intenționa să instituie o taxă antidumping definitivă importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Turcia („comunicarea constatărilor finale”). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă de timp pentru a formula observații în urma comunicării constatărilor finale.
- (10) Părțile care au adresat o cerere în acest sens au avut și posibilitatea de a fi audiate. Au avut loc audieri cu cei trei producători-exportatori incluși în eșantion. În plus, un producător-exportator inclus în eșantion a solicitat intervenția consilierului-auditor în ceea ce privește aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază.
- (11) În urma comunicării constatărilor finale, Comisia a constatat o eroare materială în calculul marjei de dumping definitive a unuia dintre producătorii-exportatori. Prin urmare, o comunicare a constatărilor finală suplimentară a fost trimisă producătorului-exportator în cauză, care a formulat observații suplimentare cu privire la comunicarea suplimentară primită.
- (12) Observațiile transmise de părțile interesate au fost analizate și, după caz, luate în considerare în prezentul regulament.

1.5. Eșantionarea

- (13) În lipsa observațiilor cu privire la eșantionare, considerentele 7-18 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

1.6. Examinarea individuală

- (14) În absența observațiilor cu privire la prezenta secțiune, s-a confirmat considerentul 19 din regulamentul provizoriu.

1.7. Perioada de anchetă și perioada examinată

- (15) În lipsa observațiilor referitoare la perioada de anchetă („PA”) și la perioada examinată, s-a confirmat considerentul 27 din regulamentul provizoriu.

1.8. Modificarea domeniului geografic de aplicare și a pretențiilor procedurale

- (16) Începând cu 1 ianuarie 2021, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord („UK”) nu mai face parte din Uniunea Europeană. Prin urmare, prezentul regulament se bazează pe date referitoare la Uniunea Europeană fără UK („UE27”). Prin urmare, Comisia a solicitat reclamantului și producătorilor din Uniune incluși în eșantion să transmită anumite părți ale răspunsurilor lor inițiale la chestionar care conțin date numai pentru UE-27. Reclamantul și producătorii din Uniune incluși în eșantion au transmis datele solicitate. Întrucât diferența dintre indicatorii macroeconomici publicați în regulamentul provizoriu și datele macroeconomice pentru UE-27 se datorează excluderii datelor de la un singur producător din UK, anumite tabele din prezentul regulament sunt furnizate sub formă de intervale pentru a nu divulga informații confidențiale referitoare la partea interesată respectivă.
- (17) În ceea ce privește dumpingul, pentru a calcula marjele de dumping definitive au fost luate în considerare numai vânzările la export către UE-27 ale producătorilor-exportatori incluși în eșantion.
- (18) În cele din urmă, pentru evaluarea interesului Uniunii, Comisia a solicitat, în plus, informații cu privire la impactul retragerii UK asupra răspunsurilor la chestionar transmise de utilizatori și importatori, și anume Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere și cei reprezentați de grupul Network Steel. San Polo Lamiere nu a reacționat la solicitarea Comisiei. Celelalte părți au afirmat că retragerea UK nu a avut niciun impact asupra informațiilor pe care le-au furnizat deja.

- (19) La 12 ianuarie 2021, prin intermediul unei note la dosar ⁽⁶⁾, Comisia a informat societățile și asociațiile din UK că nu vor mai fi considerate părți interesate în cadrul procedurilor de apărare comercială. Numai Asociația internațională a comerțului cu Oțel, cu sediul în UK, care reprezintă interesele importatorilor și ale utilizatorilor și care a fost înregistrată ca parte interesată, a reacționat la notă prin transmiterea unei cereri fundamentate de a rămâne ca parte interesată în prezenta procedură. Având în vedere că partea are un sediu în Germania care reprezintă întreprinderile relevante din UE-27, Comisia a fost de acord cu solicitarea ei.
- (20) GT a considerat că retragerea UK a făcut ca măsurile provizorii instituite la 7 ianuarie 2021 să fie nejustificate și ilegale, deoarece se bazează pe datele pentru UE-28. La 29 ianuarie 2021, GT a solicitat Comisiei să pună capăt măsurilor provizorii și să efectueze o analiză pe baza datelor care exclud UK. Comisia a considerat că cererea GT este nefundată, deoarece măsurile provizorii au rezultat în urma constatărilor comunicate în prealabil părților interesate în 2020, într-un moment în care Uniunea avea încă 28 de state membre.
- (21) În plus, GT și doi dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion au pretins că măsurile provizorii nu ar trebui să rămână în vigoare mai mult de trei luni, având în vedere articolul 11 alineatul (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului și Republica Turcia privind schimburile comerciale cu produse care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului („Acordul Turcia/CECO”) ⁽⁷⁾. Cu toate acestea, Comisia a fost de părere că dispozițiile articolului 11 din Acordul Turcia/CECO sunt relevante numai în cazul în care articolul în cauză este invocat în mod specific de partea prejudiciată. În cadrul prezentei anchete, Comisia nu a invocat dispozițiile articolelor 10 sau 11 din Acordul Turcia/CECO și, prin urmare, Comisia nu avea obligația de a impune măsuri provizorii pentru o perioadă mai scurtă de șase luni, astfel cum se prevede în regulamentul de bază.

2. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

2.1. Pretenții cu privire la definiția produsului

- (22) În stadiul măsurilor provizorii, un producător de motostivuitoare și de componente pentru motostivuitoare și utilaje pentru construcții a solicitat excluderea produselor reprezentate de bare lungi din oțel laminate la cald din definiția produsului care face obiectul anchetei. În regulamentul provizoriu, Comisia a stabilit în mod temporar că produsele reprezentate de bare lungi din oțel laminate la cald nu intră în sfera de cuprindere a prezentei anchete, întrucât o bară lungă de 6-12 m laminată la cald este un produs lung și nu un produs plat din oțel.
- (23) În urma comunicării constatărilor provizorii, partea și-a reiterat cererea. Ea a observat că produsele în cauză erau încă incluse în definiția produsului și, prin urmare, fac obiectul măsurilor în cauză. Prin urmare, a solicitat excluderea „produselor mai lungi de 6 000 mm” vizând excluderea aceluiași produse, adică anumite produse reprezentate de bare lungi laminate la cald care se încadrează la codul NC 7226 91 91, unul dintre codurile NC care fac obiectul măsurilor. Comisia a constatat că excluderea propusă de partea respectivă nu era aplicabilă deoarece ar include anumite produse HRFS care erau vizate de măsurile în cauză. În acest sens, reclamantul a remarcat că o lungime de 10 000 mm se poate aplica rulourilor de HRFS și chiar anumitor produse HRFS tăiate la lungime și, prin urmare, nu a fost o caracteristică exclusivă a produselor din cererea de excludere. Cu toate acestea, reclamantul a fost de acord că nu se intenționa includerea în anchetă a produselor din oțel sub formă de bare lungi laminate la cald.
- (24) Comisia a constatat că produsele din cererea producătorului de motostivuitoare au caracteristici de bază diferite față de HRFS, nu din cauza lungimii lor, ci mai degrabă din punctul de vedere al grosimii și al lățimii lor, care le fac să fie produse diferite, având o utilizare diferită. Prin urmare, s-a acordat o excludere „produselor a căror (a) lățime este mai mică sau egală cu 350 mm și (b) a căror grosime este mai mare sau egală cu 50 mm, indiferent de lungimea produsului”.
- (25) În urma comunicării constatărilor provizorii, Erdemir România SRL a solicitat excluderea așa-numitelor produse cu conținut de siliciu, „magnetice”, cu grăunți neorientați, laminate la cald, care se încadrează la codul NC 7225 19 10, deoarece societatea achiziționează astfel de produse numai de la societatea-mamă din Turcia, Erdemir, din cauza presupuselor practici ale producătorilor din Uniune (prețuri mari și ofertă limitată) și a presupusei lipse a concurenței în raport cu producătorii din Uniune. Erdemir România S.R.L. a susținut că, dacă produsele în cauză nu sunt excluse, ar exista un impact negativ asupra societății însăși și asupra economiei românești în ansamblu.

⁽⁶⁾ t21.000389.

⁽⁷⁾ JO L 227, 7.9.1996, p. 3.

- (26) Cererea de excludere de mai sus se referă la furnizarea de materiale de intrare pentru HRFS unui producător de oțel electric din România de la societatea-mamă Erdemir din Turcia. Comisia a constatat că astfel de materiale de intrare nu sunt distincte, ci au aceleași caracteristici cu alte tipuri de HRFS care fac obiectul unor măsuri, în ceea ce privește caracteristicile fizice, tehnice și chimice de bază, utilizările finale și interschimbabilitatea lor. Prin urmare, Comisia a respins cererea de excludere a produselor cu conținut de siliciu, „magnetice”, cu grăunți neorientați, laminate la cald, care se încadrează la codul NC 7225 19 10. În plus, mai mulți producători din Uniune fabrică produse cu conținut de siliciu, „magnetice”, cu grăunți neorientați, laminate la cald, care sunt în concurență directă cu produsele importate. În ceea ce privește impactul asupra părții solicitante, Comisia nu a reușit să înțeleagă motivul pentru care neexcluderea ar fi „catastrofală”, astfel cum susține partea, având în vedere nivelul taxei antidumping aplicabile societății-mamă.

2.2. Concluzie

- (27) În lipsa oricăror altor observații privind definiția produsului, Comisia a confirmat concluziile prezentate în considerentele 28-33 din regulamentul provizoriu, astfel cum sunt revizuite la considerentul 24 de mai sus.

3. DUMPINGUL

- (28) În urma comunicării constatărilor provizorii și finale, Comisia a primit observații scrise din partea celor trei producători-exportatori incluși în eșantion și din partea reclamantului cu privire la constatările provizorii și definitive privind dumpingul.

3.1. Aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază

- (29) Detaliile aplicării articolului 18 din regulamentul de bază la informațiile furnizate de doi producători-exportatori afiliați cu privire la costurile de transport raportate în ceea ce privește vânzările pe piața internă au fost prezentate în considerentele 26 și 56-59 din regulamentul provizoriu.
- (30) În urma comunicării constatărilor provizorii, cei doi producători-exportatori afiliați s-au opus aplicării provizorii a articolului 18 din regulamentul de bază în ceea ce privește costurile lor de transport intern și au pretins că, în cazul de față, nu au fost îndeplinite condițiile pentru aplicarea articolului respectiv. Ei au susținut și că, în cazul în care Comisia ar ajunge la o altă concluzie, ea ar putea să efectueze o ajustare pe baza costurilor de transport intern doar în cazul rutelor de livrare pentru care informațiile societății au fost considerate incorecte.
- (31) În observațiile sale prezentate după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorilor-exportatori și a susținut aplicarea provizorie de către Comisie a articolului 18 din regulamentul de bază în ceea ce privește costurile de transport suportate de producătorii-exportatori în cauză.
- (32) În urma comunicării constatărilor finale, producătorii-exportatori în cauză și-au reiterat pretențiile. În primul rând, ei au susținut că identificarea costurilor suportate pentru transportul HRFS între un producător și o altă societate din grup nu mai era necesară, deoarece Comisia a decis să efectueze calcule separate ale marjei de dumping pentru ambii producători-exportatori din grup. În al doilea rând, ei au susținut că Comisia ar fi trebuit să utilizeze informațiile furnizate ca răspuns la scrisoarea transmisă în temeiul articolului 18 și să fi adaptat costurile de transport doar pentru rutele de livrare care implicau un antrepozit/port al unei societăți afiliate din cadrul grupului ca punct intermediar de vânzare sau de livrare. În acest sens, societatea a solicitat, în plus, intervenția consilierului-auditor, iar o audiere a avut loc la 6 mai 2021.
- (33) Comisia a analizat pretenția și a concluzionat că aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază în ceea ce privește costurile de transport intern suportate de producătorul-exportator a fost justificată. În primul rând, deși au fost efectuate calcule separate pentru cele două societăți după observațiile lor privind comunicarea constatărilor provizorii, societățile au rămas părți afiliate, astfel încât costurile de transport intern erau încă relevante. În al doilea rând, documentele transmise de societăți în sprijinul cererii lor nu au prezentat nicio informație nouă și nu au furnizat o defalcare clară și completă a tuturor rutelor de livrare implicate în vânzările interne ale produsului care face obiectul anchetei, ceea ce ar permite Comisiei să identifice în mod clar – și, prin urmare, să verifice independent – toate tranzacțiile în care era implicat un antrepozit/port al unei societăți afiliate ca punct intermediar de vânzare sau de distribuție. Din informațiile aflate la dosar nu s-a putut exclude cu suficientă certitudine faptul că nu existau alte rute de livrare în cazul cărora ar trebui să fie excluse și unele costuri de transport intern.

(34) În urma recomandărilor consilierului-auditor, Comisia a reevaluat proporționalitatea ajustării efectuate pe baza costurilor de transport intern ale producătorilor-exportatori. Comisia a observat că aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază se referea doar la un număr limitat de tranzacții de vânzare pe piața internă (aproximativ 10 % pentru un producător-exportator, aproximativ 20 % pentru celălalt producător-exportator din grup), iar Comisia a corectat doar tranzacțiile aferente vânzărilor de produse livrate clientului. Astfel, ajustările pentru majoritatea tranzacțiilor de vânzare pe piața internă au rămas neafectate. În plus, deși Comisia a aplicat datele disponibile, ea nu a respins complet ajustarea pe baza costurilor de transport. În schimb, ea a utilizat datele efective furnizate de societăți pentru a estima costurile de transport aferente rutelor în cazul cărora implicarea unui punct intermediar asociat era neclară. În consecință, Comisia a considerat că, având în vedere faptele și necesitatea ca producătorii-exportatori să își justifice ajustările pretinse, abordarea adoptată cu privire la determinarea ajustării pe baza costurilor de transport aferente tranzacțiilor de vânzare pe piața internă a fost proporțională și nu nerezonabilă.

(35) Prin urmare, pretenția a fost respinsă, iar Comisia a confirmat concluziile prezentate în considerentele 56-59 din regulamentul provizoriu.

3.2. Valoarea normală

(36) Detaliile pentru calcularea valorii normale au fost prezentate în considerentele 38-49 din regulamentul provizoriu.

(37) Un producător-exportator a pretins că la stabilirea costului său de producție, Comisia ar trebui să reconcilieze costul recalculat al unui material de intrare achiziționat cu evidențele sale contabile.

(38) Comisia a evaluat pretenția și a considerat-o justificată. Metodologia pe care Comisia a aplicat-o în etapa provizorie pentru a realoca costul materialelor de intrare achiziționate pentru a reflecta diferența de cost care rezultă din diferențele dintre caracteristicile sale tehnice a condus la un cost total mai mare al materialelor de intrare respective care nu era în concordanță cu evidențele contabile ale producătorului-exportator. Prin urmare, pretenția a fost acceptată, iar Comisia a revizuit în mod corespunzător costul materialelor de intrare achiziționate în calculul definitiv.

(39) Un producător-exportator a pretins că la stabilirea costului său de producție, Comisia ar fi trebuit să accepte compensarea pentru energia electrică pe care a raportat-o. El a susținut că, în concluziile sale provizorii, Comisia a înțeles eronat rolul societății pe piața energiei electrice din Turcia și funcționarea generală a sistemului YEKDEM, un mecanism de sprijin pentru energia din surse regenerabile în Turcia. Producătorul-exportator a explicat că energia electrică produsă din surse regenerabile este vândută participanților de pe piață de către operatorul de piață (EPIAS) la un anumit preț. Cu toate acestea, în cazul în care prețul de piață la care EPIAS a achiziționat această energie electrică s-a dovedit ulterior a fi mai mic, diferența a fost rambursată cumpărătorilor de energie electrică. Prin urmare, societatea a pretins că este necesară o compensare a energiei electrice pentru a reflecta costul ei net al energiei electrice, luând în considerare rambursarea.

(40) Comisia a analizat noile explicații furnizate și a concluzionat că afirmația este justificată. Prin urmare, pretenția a fost acceptată, iar compensarea energiei electrice a fost inclusă în costul de producție din calculul definitiv al dumpingului efectuat pentru societate.

(41) Un producător-exportator a susținut că, pentru calcularea costului de producție aferent HRFS, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare doar costul HRFS vândute pe piața internă, pe care l-a furnizat separat de costul HRFS exportat în Uniune, în loc să stabilească un singur cost HRFS prin fuzionarea celor două seturi de date furnizate privind costurile. Societatea a pretins că o astfel de abordare ignoră faptul că gama de produse din cadrul unui tip de produs definit în numărul de control al produsului („NCP”) poate fi diferită în funcție de piața de destinație.

(42) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorului-exportator, afirmând că, în cazul în care două sau mai multe produse se încadrează în același NCP, acestea ar trebui să aibă același cost de producție, chiar dacă producătorul le consideră diferite în propriul său sistem de contabilitate a costurilor. Prin urmare, ele ar trebui raportate în același tabel privind costul de producție.

- (43) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a reiterat pretenția potrivit căreia numai costul de producție pentru vânzările interne, care a fost raportat separat de costul de producție pentru vânzările în Uniune, ar fi trebuit să fie luat în considerare la calcularea valorii normale.
- (44) Comisia a considerat că producătorul-exportator nu a demonstrat nicio diferență factuală în ceea ce privește costul de producție per piață de destinație care să justifice un calcul separat al costurilor. Pretinsele diferențe de cost au apărut deoarece societatea a furnizat costuri de producție pe baza codului său intern și nu pe baza NCP-urilor. Comisia a considerat că nu există niciun motiv pentru a face diferența între costurile de producție pentru produsele vândute pe piața internă și cele exportate dacă nu există diferențe factuale în procesul de producție. Întrucât producătorul-exportator nu a furnizat nicio dovadă că procesul de producție pentru export și pentru vânzări interne în cadrul aceluiași NCP a fost diferit, Comisia a concluzionat că nu poate accepta două seturi de costuri. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (45) Cei trei producători-exportatori au formulat observații cu privire la calcularea costurilor lor VAG interne, în particular în ceea ce privește excluderea sau realocarea provizorie a unor elemente financiare, cum ar fi veniturile financiare, câștigurile și pierderile din schimburile valutare și veniturile și pierderile extraordinare în scopul calculării VAG.
- (46) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretențiilor producătorilor-exportatori, afirmând că sumele excluse nu au fost legate de producția sau vânzările produsului care face obiectul anchetei, ci de rezultatul altor activități desfășurate de societăți, cum ar fi plasarea de depozite bancare și operațiunile de reevaluare.
- (47) În urma comunicării constatărilor finale, cei trei producători-exportatori și-au reiterat afirmațiile cu privire la calcularea costurilor VAG.
- (48) Doi producători-exportatori afiliați au pus sub semnul întrebării reclassificarea de către Comisie a unor cheltuieli de la costuri aferente bunurilor vândute la VAG sau la costul de producție (cum ar fi cheltuielile cu capacitatea neutilizată, provizioanele pentru materiale inactive), deși nu a făcut același lucru cu anumite alte cheltuieli raportate drept costuri ale bunurilor vândute. Societățile au susținut, în plus, că Comisia ar fi trebuit să ia în considerare câștigurile/pierderile realizate din schimburile valutare, precum și pe cele care decurg din diferențele de evaluare. În cele din urmă, societățile au pretins că reclassificarea parțială a cheltuielilor VAG legate de transport la totalul cheltuielilor VAG nu ar fi trebuit efectuată pentru comerciantul afiliat din cadrul grupului, deoarece acesta nu a suportat costuri de transport intern. Această ultimă pretenție a fost reiterată după comunicarea constatărilor finale suplimentare. În particular, producătorii-exportatori au susținut că problema nu putea viza comerciantul afiliat, deoarece a fost ultima verigă a fluxului de transport.
- (49) În ceea ce privește reclassificarea cheltuielilor raportate drept costuri aferente bunurilor vândute, societatea a raportat anumite cheltuieli care nu au fost incluse nici în costul de producție, nici în costurile VAG. Comisia a constatat astfel că respectivele cheltuieli ar fi excluse în mod eronat de la stabilirea valorii normale dacă nu ar fi reclassificate în niciuna dintre aceste categorii. În același timp, Comisia a considerat că respectivele cheltuieli, care nu au fost reclassificate, fie nu erau legate de producția și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei (de exemplu, tranzacții cu instrumente financiare derivate), fie că legătura cu producția și/sau vânzările produsului care face obiectul anchetei era neclară (de exemplu, diferențele de preț ale materiilor prime).
- (50) În ceea ce privește câștigurile/pierderile din schimburile valutare, Comisia a considerat că câștigurile/pierderile din reevaluare au fost rezultatul operațiunilor de închidere și, prin urmare, nu erau legate de producția și/sau vânzările produsului care face obiectul anchetei. În plus, societățile au explicat că câștigurile/pierderile din schimburile valutare au rezultat din operațiuni în EUR sau TRY, deoarece moneda lor contabilă era USD. Întrucât vânzările pe piața internă au fost efectuate în USD, Comisia a considerat că câștigurile/pierderile realizate din schimburile valutare nu puteau fi atribuite vânzărilor interne și, prin urmare, ar fi trebuit să fie luate în considerare la determinarea VAG utilizate în cadrul unor operațiuni comerciale normale.
- (51) În cele din urmă, în ceea ce privește reclassificarea costurilor de transport intern, cărora li s-au aplicat dispozițiile articolului 18 din regulamentul de bază, astfel cum se explică în considerentele 29–35 de mai sus, în ceea ce privește comerciantul afiliat, Comisia a considerat că problema era la nivelul grupului de societăți, inclusiv la nivelul operațiunilor comerciantului afiliat. În ceea ce privește comerciantul afiliat, Comisia a observat că societatea avea sedii în patru locuri. Prin urmare, nu s-a putut exclude faptul că mărfurile au fost transportate mai întâi la unul dintre celelalte locuri înainte de a fi expediate la client sau preluate de către acesta.

- (52) În consecință, Comisia a confirmat abordarea sa în etapa provizorie și a respins pretențiile transmise de cei doi producători-exportatori afiliați.
- (53) Un producător-exportator nu a fost de acord cu respingerea de către Comisie a câștigurilor/pierderilor din schimburile valutare, a veniturilor extraordinare și a veniturilor financiare pe care societatea le-a raportat în cadrul VAG. În plus, el a susținut că Comisia a eliminat veniturile financiare, dar nu și cheltuielile financiare, din VAG.
- (54) În conformitate cu practicile sale contabile, societatea în cauză nu a fost în măsură să raporteze separat câștigurile/pierderile realizate din schimburile valutare, care sunt direct legate de producția și/sau vânzările produsului care face obiectul anchetei. Prin urmare, Comisia nu a fost în măsură să determine valoarea efectivă a câștigurilor/pierderilor din schimburile valutare raportate care ar putea fi luate în considerare la calcularea VAG.
- (55) În ceea ce privește venitul extraordinar, Comisia a observat că, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, societatea a pretins că veniturile excepționale au vizat vânzările și activitățile de producție aferente produsului care face obiectul anchetei. Totuși societatea nu a furnizat niciun element de probă în sprijinul acestei pretenții. În plus, Comisia a clarificat faptul că a respins doar singurul element raportat în cadrul venitului extraordinar, al cărui caracter nu a putut fi stabilit pe baza informațiilor furnizate de societate.
- (56) În cele din urmă, Comisia a analizat cu atenție și informațiile raportate în secțiunea referitoare la venituri financiare și cheltuieli financiare. Comisia a respins pretenția societății referitoare la venitul financiar, deoarece nu era legată de activitățile zilnice de producție și vânzare ale societății, ci mai degrabă de operațiunile financiare care nu au legătură cu producția și/sau vânzarea produsului care face obiectul anchetei. În schimb, pe baza informațiilor furnizate de societate, Comisia a considerat că cheltuielile financiare suportate de societate vizau activitățile sale de producție și de vânzare a HRFS.
- (57) În consecință, Comisia și-a confirmat abordarea în etapa provizorie și a respins pretențiile transmise de producătorul-exportator.
- (58) Un producător-exportator a pretins că Comisia nu ar fi trebuit să ignore informațiile pe care le-a transmis în etapa provizorie, întrucât nu există nicio excepție temporală care să permită Comisiei să procedeze astfel, atât timp cât informațiile sunt transmise în termenele prevăzute în cadrul anchetei, iar partea interesată care a transmis astfel de informații cooperează cu Comisia.
- (59) În etapa provizorie, producătorul-exportator în cauză a contestat corecțiile provizorii efectuate de Comisie ale costurilor sale VAG verificate independent și a transmis detalii suplimentare în acest sens. Comisia a realocat anumite cheltuieli VAG pe care societatea le alocase inițial altor produse, inclusiv materiale de intrare utilizate în producția de HRFS fabricate de societatea însăși. Comisia a examinat cu atenție informațiile suplimentare furnizate și a concluzionat că aceste informații nu au dovedit că metoda utilizată de Comisie pentru realocarea VAG era nerezonabilă sau inadecvată, în special având în vedere faptul că producătorul nu a comunicat și nu a alocat în mod corespunzător aceste cheltuieli VAG în cursul verificării independente de la distanță („VID”) și că a convenit, în observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, că VAG aferente materialelor de intrare utilizate la fabricarea produsului care face obiectul anchetei ar fi putut fi alocate produsului care face obiectul anchetei. Prin urmare, Comisia a respins pretenția.
- (60) Un grup de producători-exportatori s-a opus deciziei provizorii de a fuziona datele privind costurile și vânzările celor două entități producătoare din grup pentru calcularea marjei de dumping a grupului. El a pretins că, în schimb, Comisia ar fi trebuit să calculeze mai întâi marjele individuale de dumping pentru cei doi producători afiliați pe baza propriilor lor valori normale și a prețurilor de export, iar apoi ar fi trebuit să calculeze o marjă de dumping medie ponderată pentru întregul grup pe baza respectivă.
- (61) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorului-exportator, afirmând că Comisia a tratat în mod corect societățile ca pe o singură entitate, având în vedere natura activităților economice ale grupului.

- (62) Comisia a concluzionat că, întrucât fiecare dintre cei doi producători-exportatori din grup a furnizat propriile sale date privind costurile și vânzările într-un mod care permitea să se distingă și să se urmărească costurile și fluxul vânzărilor produselor fabricate de fiecare dintre cei doi producători-exportatori în mod individual, a fost posibil și mai exact să se calculeze două marje de dumping separate și să le fuzioneze ulterior într-o singură marjă de dumping medie ponderată pentru întregul grup. Prin urmare, pretenția grupului a fost acceptată, iar marja sa de dumping a fost calculată în consecință.
- (63) Un producător-exportator a pretins că Comisia a greșit incluzând, în mod provizoriu, unele cheltuieli cu capacitatea neutilizată în costul său de producție și a pretins că astfel de cheltuieli se refereau doar la alte produse decât produsul care face obiectul anchetei.
- (64) Comisia a analizat informațiile furnizate de producătorul-exportator și a constatat că pretenția este justificată. De fapt, includerea provizorie a acestor cheltuieli cu capacitatea neutilizată în costul produsului care face obiectul anchetei a fost rezultatul unei neînțelegeri în ceea ce privește categoria de produse la care erau alocate aceste cheltuieli. Prin urmare, pretenția a fost acceptată, iar cheltuielile aferente capacității neutilizate au fost eliminate din costul de producție al producătorului-exportator.
- (65) Un producător-exportator a reiterat pretenția de a se lua în considerare costul real de producție al bramelor (materiale de intrare pentru HRFS) astfel cum a fost suportat de furnizorul său afiliat, în loc de prețul de achiziție perceput de furnizorul afiliat. În plus, societatea a remarcat că o astfel de abordare era adecvată deoarece, în etapa provizorie, Comisia a fuzionat datele furnizate de cei doi producători afiliați și a efectuat un calcul vizând o marjă de dumping singulară.
- (66) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorului-exportator, afirmând că costul bramelor ar trebui raportat ca fiind suportat de producătorul-exportator. Având în vedere că bramele nu au fost transferate la nivelul costurilor, ci la un nivel superior, luarea în considerare a costului bramelor al furnizorului afiliat ar avea un efect de denaturare.
- (67) Comisia a observat că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, costurile utilizate la calcularea valorii normale trebuie să reflecte în mod rezonabil costurile asociate producției și vânzării produsului care face obiectul anchetei, astfel cum au fost înregistrate în evidențele contabile ale societății. În evidențele contabile ale producătorului-exportator care a formulat pretenția, costul bramelor a fost înregistrat la nivelul prețului de achiziție plătit furnizorului afiliat. Prețurile de vânzare ale bramelor către producătorul-exportator a fost comparabil cu prețurile de vânzare către părți neafiliate și, prin urmare, Comisia a considerat că ele reflectă în mod rezonabil costurile asociate producției și vânzării produsului care face obiectul anchetei. În plus, Comisia a considerat cei doi producători ca fiind entități separate și a efectuat două calcule separate ale dumpingului, astfel încât argumentul suplimentar privind calculul fuzionat în etapa provizorie a devenit irelevant. Prin urmare, Comisia a confirmat constatările făcute în etapa provizorie.
- (68) Un producător-exportator a pretins că Comisia a greșit ajustând, în mod provizoriu, costul peletelor de minereu de fier atunci când a stabilit costul său de producție pentru HRFS – o ajustare efectuată deoarece costul respectivelor pelete a fost bazat pe prețurile de achiziție de la părțile afiliate, adică nu reflectă prețul real al pieței. Producătorul-exportator a pretins, de asemenea, că, în cazul în care ar trebui efectuată o ajustare, numai o parte din costurile suplimentare rezultate ar putea fi alocate producției produsului care face obiectul anchetei, deoarece peletele de minereu de fier sunt utilizate la fabricarea și a altor produse.
- (69) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorului-exportator și a susținut ajustarea efectuată de Comisie cu privire la costul peletelor de minereu de fier, având în vedere că prețurile de achiziție plătite entităților afiliate au fost neconcurențiale.
- (70) Comisia și-a confirmat concluzia provizorie conform căreia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, a fost necesară o ajustare a costului peletelor de minereu de fier al producătorului-exportator, deoarece acestea au fost achiziționate aproape exclusiv de la părți afiliate, la prețuri care s-au dovedit a fi neconcurențiale. Prin urmare, acestea au fost înlocuite cu prețul de achiziție concurențial, astfel cum a fost comunicat de societate. Pretenția potrivit căreia doar o parte din costurile suplimentare rezultate ar trebui alocate producției produsului care face obiectul anchetei nu s-a reflectat în răspunsul la chestionar al societății, iar exactitatea acestor informații nu a putut fi verificată independent într-un stadiu atât de avansat al anchetei. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

- (71) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a reiterat argumentul potrivit căruia prețul de achiziție a peletelor de minereu de fier de la părțile afiliate a fost concurențial și a contestat modul în care Comisia a calculat această ajustare prin alocarea tuturor costurilor suplimentare produsului care face obiectul anchetei, pretinzând, în același timp, că peletele de minereu de fier sunt utilizate și la fabricarea altor produse. Cu privire la acest ultim aspect, societatea a contestat și concluzia Comisiei potrivit căreia informațiile furnizate pentru alocarea cheltuielilor erau noi și nu puteau fi verificate independent.
- (72) Comisia a reevaluat cu atenție argumentele și informațiile furnizate de societate în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale. Comisia a observat că furnizorul afiliat al peletelor de minereu de fier a vândut într-adevăr materia primă producătorului-exportator cu un adaos comercial. Cu toate acestea, adaosul a fost cu mult sub nivelul pretins de producătorul-exportator și cu mult sub adaosul aplicat vânzătorilor între societățile din grup în conformitate cu politica de stabilire a prețurilor de transfer a grupului și, prin urmare, nu părea să reflecte adaosul unei tranzacții în condiții concurențiale. În plus, societatea nu a furnizat niciun element de probă suplimentar care să arate că un astfel de adaos ar fi reflectat un nivel rezonabil solicitat de o societate comercială independentă. În ceea ce privește cota de pelete de minereu de fier achiziționate utilizate în producția de HRFS, Comisia a observat că societatea a raportat separat achiziționarea de minereu de fier sub mai multe forme. Cu toate acestea, costul minereului de fier utilizat în producția de HRFS a fost raportat de societate fără o defalcare suplimentară și, prin urmare, nu a fost posibil să se confirme consumul de pelete de minereu de fier în producția de HRFS. În plus, datele din raportul privind capacitatea transmis de producătorul-exportator ca anexă la răspunsul său inițial la chestionar au sugerat că toate peletele de minereu de fier achiziționate au fost utilizate integral pentru a produce HRFS în cantitatea raportată de societate. Prin urmare, Comisia a respins ferm pretenția.
- (73) În urma comunicării constatărilor finale, un producător-exportator a pretins că Comisia nu ar trebui să adauge costuri VAG suplimentare la vânzările sale interne efectuate prin intermediul unui producător afiliat din cadrul grupului, pentru a reflecta implicarea unui comerciant afiliat. În particular, acest producător-exportator a pretins că societatea afiliată implicată în respectivele vânzări interne a facturat vânzările respective și cheltuielile generale, inclusiv o marjă, în conformitate cu politica de prețuri de transfer a grupului. Prin urmare, potrivit producătorului-exportator, costurile suportate de comerciantul afiliat erau deja reflectate în VAG. În acest scop, producătorul-exportator a făcut referire la un cost pentru un serviciu prestat în cadrul grupului, perceput de societatea afiliată.
- (74) În primul rând, Comisia a observat că, pentru a reflecta costurile VAG ale unui comerciant implicat în vânzările interne, ea a adoptat o abordare precaută prin faptul că nu a utilizat VAG efective ale producătorului-exportator afiliat, ci VAG ale unei alte societăți afiliate din cadrul grupului, care a acționat ca un simplu comerciant pentru anumite tranzacții de vânzare pe piața internă. În acest sens, Comisia a considerat că VAG ale producătorului-exportator afiliat ar fi disproporționat de mari, în timp ce costurile VAG ale comerciantului afiliat ar putea fi considerate a fi la un nivel rezonabil pentru funcțiile îndeplinite de producătorul afiliat cu privire la vânzările interne. În plus, Comisia a constatat că producătorul-exportator afiliat a facturat într-adevăr producătorului-exportator în cauză servicii prestate în cadrul grupului. Pe baza informațiilor furnizate de societăți, Comisia nu a fost în măsură să concluzioneze dacă serviciile facturate producătorului-exportator se refereau într-adevăr la costurile suportate pentru revânzările produsului care face obiectul anchetei pe piața internă, deoarece tranzacțiile înregistrate în conturi și/sau facturile emise au fost, toate, marcate doar ca servicii prestate în cadrul grupului. În plus, cheltuielile pentru serviciile prestate în cadrul grupului înregistrate în conturile producătorului-exportator și alocate produsului care face obiectul anchetei au reprezentat o parte neglijabilă din vânzările nete. Având în vedere incertitudinea privind natura serviciilor prestate în cadrul grupului înregistrate în conturile producătorului-exportator în cauză și abordarea precaută adoptată de Comisie de la bun început, Comisia a respins pretenția.

3.3. Prețul de export

- (75) Detaliile pentru calculul prețului de export au fost prezentate în considerentele 50 și 51 din regulamentul provizoriu. În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile provizorii.

3.4. Comparație

- (76) Detaliile privind comparația dintre valoarea normală și prețul de export au fost prezentate în considerentele 52-68 din regulamentul provizoriu.

- (77) Un producător-exportator și-a reiterat pretenția potrivit căreia el constituie o entitate economică unitară cu comerciantul său afiliat cu sediul în Turcia, care a vândut produsul care face obiectul anchetei în Uniune în cursul PA și, prin urmare, a contestat ajustările efectuate provizoriu la prețul său de export în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Societatea a făcut referire la cauze anterioare ale Curții, în particular în ceea ce privește prezența unor exporturi directe limitate efectuate de către producător, susținând că acestea nu erau suficiente pentru a respinge pretenția privind entitatea economică unitară. Societatea a susținut, de asemenea, că prezența vânzărilor interne directe ale producătorului este irelevantă pentru a stabili dacă există o singură entitate economică din punctul de vedere al exporturilor și că faptul că producătorul controlează comerciantul afiliat este un aspect esențial care trebuie luat în considerare la evaluarea cererii.
- (78) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorului-exportator, afirmând că existența vânzărilor directe de către entitatea producătoare a arătat că comerciantul acționează ca un revânzător afiliat și a sprijinit ajustările efectuate de Comisie ale prețului de export.
- (79) Comisia a analizat observațiile și elementele de probă din dosar, în particular contractul-cadru dintre producător și comerciantul său afiliat. Comisia a observat că acest contract-cadru stabilește un comision care trebuie plătit pentru mărfurile vândute și a remarcat că sarcinile asociate în mod normal unui departament de vânzări au fost exercitate de producător, în timp ce sarcinile comerciantului afiliat corespundeau celor ale unui agent care prestează un serviciu având ca obiect exporturile producătorului. Aceste aspecte au fost în concordanță și cu cheltuielile de vânzare relativ mai mari suportate de producătorul-exportator. Nu au fost furnizate informații suplimentare cu privire la relația contractuală dintre furnizor și comerciantul afiliat. Comisia a concluzionat astfel că contractul-cadru conținea clauze incompatibile cu pretenția potrivit căreia realitatea economică a relației dintre comerciantul afiliat și fabricant reflecta relația dintre un producător și un departament intern de vânzări. Mai degrabă, producătorul se ocupa direct de vânzări, în timp ce comerciantul afiliat a desfășurat activități privind exporturile în numele producătorului și în schimbul unui comision. Împreună cu constatările din etapa provizorie privind cărora producătorul a efectuat și vânzări directe, Comisia a concluzionat că pretenția privind entitatea economică unitară a trebuit să fie respinsă. Prin urmare, Comisia și-a confirmat concluziile provizorii prezentate în considerentele 54 și 55 din regulamentul provizoriu.
- (80) În ceea ce privește relevanța vânzărilor directe la export, în urma comunicării constatărilor definitive, producătorul-exportator a reiterat, în esență, argumentele prezentate în observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, care au fost abordate în considerentul 54 din regulamentul provizoriu și în considerentul 79 de mai sus.
- (81) Producătorul-exportator a indicat, de asemenea, că respectivele vânzări la export nu ar constitui, pentru majoritatea lor, vânzări reale la export, ci ar fi efectuate către cumpărători de pe piața internă în cadrul unor regimuri juridice sau vamale speciale. Comisia a observat că regimul juridic aferent vânzărilor la export nu este determinant pentru a evalua dacă vânzările constituie vânzări la export și că faptul că astfel de vânzări directe au fost realizate în plus față de cele realizate pe piața internă înseamnă că producătorul și-a menținut funcția de vânzător.
- (82) În plus, producătorul-exportator a pretins că faptul că totalitatea vânzărilor interne au fost efectuate direct de către producător, fără implicarea comerciantului afiliat, nu a fost relevant pentru a stabili existența unei entități economice unitare pentru vânzările la export. Comisia a observat că acest fapt a arătat că producătorul are un departament intern de vânzări deplin operațional, aspect care este un factor relevant și care a fost recunoscut ca atare de către Tribunal ⁽⁸⁾.
- (83) Producătorul-exportator a invocat mai multe argumente în legătură cu acordul-cadru pe care l-a încheiat cu comerciantul său afiliat. El a susținut că motivul pentru care există un astfel de contract între producătorul-exportator și comerciantul afiliat este „de a avea documente justificative în cazul auditurilor guvernamentale/fiscale și al normelor privind prețurile de transfer”. În această privință, Comisia a observat că, deși acordul dintre

⁽⁸⁾ *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) vs Consiliul Uniunii Europene*, cauza T-26/12, Hotărârea Tribunalului din 25 iunie 2015, punctul 50.

producătorul-exportator și comerciantul său afiliat ar putea fi relevant și din motive fiscale, acest aspect nu aduce atingere faptului că acordul prevede în mod clar că comerciantul afiliat a prestat servicii de export în schimbul plății unui comision pe baza vânzărilor efectuate. Producătorul-exportator a confirmat, în plus, că acordul prevede în mod clar că este responsabilitatea producătorului-exportator („producătorul”) să procure clienți și să încheie contractele și acordurile necesare cu acești clienți. În opinia Comisiei, acest aspect a demonstrat că producătorul-exportator are propriul departament de vânzări complet funcțional pentru vânzări la export și că, prin urmare, comerciantul afiliat nu funcționa ca departament intern de vânzări al producătorului-exportator. În plus, argumentația producătorului-exportator pare să implice faptul că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază ar putea fi efectuată numai în situațiile în care comerciantul afiliat este însărcinat să desfășoare toate activitățile care sunt desfășurate în mod normal de un departament de vânzări. Acest raționament este incorect. Articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază se referă la „comisioanele percepute pentru vânzările în cauză” (în acest caz, vânzările la export), fără nicio altă calificare în ceea ce privește tipul de servicii prestate. Scopul unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază este de a asigura faptul că orice comision plătit unui agent pentru vânzările la export pentru a remunera servicii prestate de agentul respectiv în legătură cu activitățile de vânzare respective, oricare ar fi aceste servicii, este ajustat în mod corespunzător pentru a se asigura comparabilitatea cu vânzările interne. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.

- (84) Producătorul-exportator a pretins, de asemenea, că dispoziția din contract conform căreia orice profit sau pierdere din operațiunile legate de export de produse nu poate rămâne la comerciantul afiliat nu poate fi reconciliată cu noțiunea că comerciantul afiliat ar avea funcții similare cu cele ale unui agent care lucrează pe bază de comision, deoarece un agent nu ar accepta ca profiturile sale (totale) să fie transferate înapoi societății de producție și că el ar fi compensat numai pentru cheltuielile legate de verificarea acreditivelor, întocmirea documentelor pentru vămuire, întocmirea documentelor necesare pentru export și de asigurarea colectării plăților. Comisia a observat că acordurile financiare dintre producătorul-exportator și comerciantul afiliat reflectă activitățile și funcțiile pe care comerciantul afiliat, în conformitate cu acordul, s-a angajat să le îndeplinească în schimbul unei remunerații. Ajustarea efectuată de Comisie, prin aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, a fost calibrată pentru a ține seama de aceste funcții și pentru a reflecta remunerația adecvată pentru serviciul prestat în condiții concurențiale. Prin urmare, faptul că comerciantul afiliat primește o remunerație pe baza unui comision care acoperă serviciile de export prestate în beneficiul producătorului-exportator arată că comerciantul afiliat prestează serviciile convenite în numele producătorului-exportator, dar fără o remunerație adecvată care să includă un profit rezonabil. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (85) Producătorul-exportator a pretins, de asemenea, că faptul că a păstrat anumite sarcini asociate în mod normal unui departament de vânzări nu împiedică constatarea existenței unei entități economice unitare. Potrivit producătorului-exportator, jurisprudența constantă ar confirma faptul că un fabricant și o societate comercială pot totuși constitui o entitate economică unitară chiar și atunci când producătorul îndeplinește el însuși anumite funcții de vânzare. Comisia a observat că, în conformitate cu termenii acordului, producătorul-exportator a păstrat, de fapt, majoritatea, dacă nu toate, dintre sarcinile asociate în mod normal unui departament de vânzări. Astfel cum s-a menționat deja în considerentul 83 de mai sus, acest aspect contrazice pretenția producătorului-exportator conform căreia comerciantul afiliat trebuie să fie tratat ca departamentul său intern de vânzări. Mai degrabă, comerciantul afiliat, astfel cum a fost reamintit chiar de producătorul-exportator, îndeplinește funcții suplimentare în ceea ce privește vânzările la export în schimbul unei remunerații sau al unui comision. Tocmai aceste comisioane au constituit motivul pentru care a fost efectuată ajustarea prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.
- (86) Comisia a observat că producătorul-exportator a făcut referiri repetate la circumstanțele factuale care prevalează în ancheta și hotărârea ^(*) vizând *Musim Mas*. În esență, producătorul-exportator pare să sugereze că deoarece situația sa factuală nu este similară cu cea a *Musim Mas*, ajustarea în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu este imperativă. Comisia nu a fost de acord. Temeinicia unei ajustări efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază necesită să fie examinată pe baza faptelor care prevalează în fiecare caz și pe baza tuturor elementelor de probă de care dispune Comisia. Hotărârea vizând *Musim Mas* nu a stabilit un standard minim care ar trebui respectat în fiecare caz. Dimpotrivă, în cazul *Musim Mas*, Curtea a fost de acord cu evaluarea efectuată de Consiliu pe baza faptelor observate în cauza respectivă. În orice caz, astfel cum s-a amintit mai sus, mai multe fapte relevante prezente în cauza *Musim Mas* sunt prezente și în situația producătorului-exportator și, cel mai relevant, este existența unui acord incompatibil cu ideea că comerciantul afiliat ar fi, *de facto*, departamentul intern de vânzări al grupului.

^(*) PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) vs Consiliul Uniunii Europene*, cauza C-468/15P, Hotărârea Tribunalului din 26 octombrie 2016.

- (87) Producătorul-exportator a pretins, în plus, că existența controlului de către producătorul-exportator asupra comerciantului afiliat, faptul că comerciantul afiliat nu cumpără de la furnizori neafiliați și faptul că producătorul-exportator și comerciantul afiliat se află la aceeași adresă constituie factori relevanți pentru stabilirea existenței unei entități economice unitare.
- (88) În această privință, Comisia a observat că nu toți factorii luați în considerare individual trebuie să demonstreze absența unei entități economice unitare formate din producătorul-exportator și comerciantul afiliat. Dimpotrivă, Comisia trebuie să ia în considerare ansamblul condițiilor care reglementează relația dintre producătorul-exportator și comerciantul afiliat. Existența unui control nu este determinantă pentru constatarea faptului că comerciantul afiliat nu este un departament intern de vânzări, ci mai degrabă furnizează diferite tipuri de servicii în cadrul grupului, în acest caz servicii legate de exporturi. Faptul că comerciantul afiliat furnizează servicii legate de exporturi în schimbul unui comision exclusiv pentru producătorul-exportator, precum și locația sa, arată doar că comerciantul afiliat nu prestează aceleași servicii pentru alți clienți în această etapă. Aceasta nu înseamnă că comerciantul afiliat este departamentul intern de vânzări al producătorului-exportator.
- (89) Pe baza celor de mai sus, în acest caz, Comisia a considerat, prin urmare, că comerciantul afiliat îndeplinea funcțiile unui agent care se ocupă de activitățile de export ale producătorului-exportator, în particular verificarea acreditivelor primite, întocmirea și urmărirea documentelor legate de vâmuire și încărcare, pregătirea documentelor necesare pentru export după încărcare și efectuarea procedurilor legate de export, cum ar fi asigurarea colectării costului mărfurilor. Comerciantul afiliat a fost plătit prin intermediul unui comision pe baza vânzărilor efectuate. Întrucât o astfel de remunerație a fost afectată de relația intragrup și prin aplicarea prin analogie a articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, s-a considerat adecvat să se utilizeze o marjă de profit rezonabilă pentru a evita orice efect de denaturare care ar putea decurge din acordurile interne dintre producătorul-exportator și comerciantul afiliat ⁽¹⁰⁾.
- (90) În concluzie, din toate motivele prezentate în considerentul 54 din regulamentul provizoriu și în considerentele 79-88 de mai sus, pretenția a fost respinsă.
- (91) Doi producători-exportatori au reiterat pretenția conform căreia Comisia ar trebui să calculeze dumpingul pe bază trimestrială.
- (92) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus afirmațiilor producătorilor-exportatori afirmând că, în acest caz, nu se justifică un calcul trimestrial al dumpingului, deoarece existența unor fluctuații minore ale costurilor, precum și inflația și deprecierea lirei turcești, nu au justificat utilizarea unui calcul trimestrial.
- (93) Comisia a concluzionat că, întrucât cele două societăți nu au furnizat niciun element de probă nou în sprijinul pretenției lor, care să poată să modifice evaluarea efectuată de Comisie, constatările provizorii prezentate în considerentele 64-68 din regulamentul provizoriu au fost confirmate, iar pretenția a fost respinsă.
- (94) În urma comunicării constatărilor finale, cererea de calculare trimestrială a dumpingului a fost repetată de către un producător-exportator. În plus, societatea a comparat fluctuațiile costurilor și ratele medii ale inflației și devalorizării lirei turcești cu marjele constatate de subcotare a prețurilor de vânzare, pentru a demonstra presupusa importanță a primelor. În final, societatea a observat că, deși Comisia prevede un mecanism de indexare a prețurilor materiilor prime în orice procedură de angajament, astfel de fluctuații ale prețurilor nu au fost luate în considerare în acest caz pentru calcularea marjei de dumping.
- (95) Societatea nu a furnizat nicio informație nouă în sprijinul pretenției sale. Conform considerentului 68 din regulamentul provizoriu, Comisia a considerat că, contrar pretențiilor producătorului-exportator, fluctuația costului trimestrial de producție a afectat în principal un trimestru din PA, în timp ce vânzările produsului care face obiectul anchetei au avut loc pe parcursul întregii PA, și că fluctuația costurilor totale, rata inflației și devalorizarea lirei turcești nu au fost de o asemenea amploare încât să determine Comisia să se abată de la practica ei consecventă de a calcula marja de dumping pe o bază anuală. Comparația efectuată de producătorul-exportator între nivelul marjelor

⁽¹⁰⁾ A se vedea, în acest sens, Raportul grupului OMC, *Uniunea Europeană – Măsuri antidumping vizând importurile de anumiți alcoolici grași din Indonezia* (WT/DS442/R), 16 decembrie 2016, punctul 7.129.

de subcotare a prețurilor de vânzare și diferențele de cost, inflația și devalorizarea din cursul PA nu sunt relevante, deoarece a vizat două evaluări complet diferite care nu erau direct legate între ele. În ceea ce privește mecanismele de indexare a prețurilor din cadrul angajamentelor, Comisia observă că acestea sunt necesare pentru a menține un preț minim de import adecvat, astfel încât să se evite abuzurile și eludarea și, prin urmare, să se elimine în mod adecvat dumpingul și prejudiciul constatate. Stabilirea existenței dumpingului și a prejudiciului se referă la examinarea unei perioade anterioare și, prin urmare, cele două situații nu sunt comparabile.

- (96) Un producător-exportator și doi producători-exportatori afiliați au contestat respingerea provizorie a unei ajustări în funcție de conversia valutară, pe care au pretins-o din cauza contractelor de acoperire a riscurilor legate de vânzările lor în Uniune. Pretenția se referă la cursul de schimb valutar care trebuie utilizat la conversia valorii vânzărilor în valută (euro în acest caz) în moneda țării exportatoare (lira turcească sau TRY). Societățile au invocat dispozițiile articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază conform căroră „(...) atunci când o vânzare de monedă străină pe piețele tranzacțiilor la termen este legată direct de vânzarea la export respectivă, [trebuie] să se utilizeze cursul de schimb practicat pentru vânzarea la termen”.
- (97) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul a contestat pretențiile producătorilor-exportatori, afirmând că acoperirea riscurilor este un proces intern, iar societățile nu pot argumenta că, fără acoperirea riscurilor, prețul de vânzare ar fi fost mai mare deoarece nu este evident că clienții ar fi plătit un preț mai mare.
- (98) Comisia a observat că articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază este aplicabil în situațiile în care este necesară o conversie valutară în scopul comparării valorii normale cu prețul de export. Este o practică consacrată să se efectueze o astfel de comparație în moneda țării în cauză. Prin urmare, în cazul de față, Comisia a utilizat lira turcească ca monedă de comparație. Ambele societăți care au pretins ajustarea în funcție de conversia valutară și-au acoperit riscurile respectivelor tranzacții de vânzare la export care erau exprimate în euro. Riscul de conversie valutară generat de aceste tranzacții a fost, în toate cazurile, acoperit din perspectiva dolarului american. Întrucât comparația a fost efectuată în lira turcească și toate tranzacțiile în euro au fost convertite în liră turcească direct, fără o conversie intermediară în dolari americani, la fel cum toate vânzările interne au fost efectuate în lira turcească, Comisia a considerat că rata de conversie dintre euro și dolarul american convenită în contractele de acoperire a riscurilor era irelevantă în scopul comparării. În consecință, Comisia a respins pretenția celor trei producători-exportatori.
- (99) În urma comunicării constatărilor finale, cei trei producători-exportatori și-au reiterat pretențiile de ajustare a conversiei valutare a vânzărilor în Uniune, pentru a contabiliza operațiunile de acoperire a riscurilor valutare care rezultă din tranzacțiile în EUR. Ei au reiterat argumentația potrivit căreia, indiferent de moneda utilizată pentru compararea prețurilor, câștigul sau pierderea care rezultă din rata de conversie în momentul operațiunilor de acoperire a riscurilor are într-adevăr un impact semnificativ asupra comparării prețurilor. În particular, ei au furnizat un exemplu teoretic de comandă de vânzări pe piața internă cu un preț unitar în USD convenit într-o anumită zi și un ordin de vânzare la export cu același preț unitar în echivalent EUR convenit în aceeași zi. Calculul societăților a arătat că, atunci când respectivele comenzi de vânzare sunt lansate în aceeași zi, iar valoarea facturată este convertită direct din moneda facturii în TRY, comparația ar conduce la dumping, deși prețul convenit în cele două comenzi de vânzare era același la data comenzilor de vânzare. Ei au susținut apoi că o ajustare cu scop de acoperire a riscurilor ar trebui să fie efectuată fie în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j), fie în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază.
- (100) Comisia a analizat pretenția, în particular exemplul teoretic, care ar fi dovedit că rata de schimb din contractele de acoperire a riscurilor ar trebui luată în considerare în scopul comparării prețurilor. În primul rând, Comisia a observat că, deși exemplul era corect din punct de vedere matematic, el nu reflecta nici realitatea activităților comerciale ale societății, nici calcularea marjei de dumping. În particular, exemplul a implicat că marja de dumping este calculată prin compararea a două tranzacții individuale efectuate în același timp, ceea ce nu este cazul, deoarece Comisia compară valoarea normală medie și prețul mediu de export, astfel cum au fost stabilite în cursul PA pentru fiecare tip de produs. În al doilea rând, exemplul a presupus că toate comenzile de vânzare încheiate într-o anumită zi sunt îndeplinite la un moment similar, ceea ce s-a dovedit a fi incorect. De fapt, unul dintre producătorii-exportatori

a susținut separat că perioada de timp dintre finalizarea producției și preluarea mărfurilor de către client era mult mai lungă pe piața internă în comparație cu vânzările la export. Prin urmare, s-a constatat că exemplul oferit de societăți este inexact pentru situația în cauză. În plus, niciuna dintre societăți nu a furnizat dovezi conform cărora tranzacțiile lor de vânzare la export exprimate în EUR au fost negociate inițial pe baza prețului lor exprimat în USD. Dimpotrivă, contractele de vânzare și/sau comenzile aferente respectivelor tranzacții de vânzare la export erau exprimate direct în EUR, fără nicio referire la USD. Prin urmare, o conversie de la EUR la TRY via USD a fost considerată irelevantă. În consecință, Comisia a respins ajustarea pretinsă în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază.

- (101) În plus, deși societățile au susținut că sunt în măsură să coreleze tranzacțiile de export cu operațiuni individuale de acoperire a riscurilor, acestea ar putea fi, și în multe cazuri chiar au fost, ajustate după vânzare în funcție de evoluția perspectivelor financiare și pentru a maximiza profitul societăților. Prin urmare, Comisia nu a considerat că acoperirea riscurilor ar putea fi direct legată de vânzarea la export în cauză și că luarea în considerare a prețului de vânzare la termen ar fi riscat să denatureze prețul real de export.
- (102) Comisia a respins pretenția și în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (k), deoarece societățile nu au furnizat nicio dovadă că activitățile lor de acoperire a riscurilor au condus la plata constantă a unor prețuri diferite de către clienți pe piața internă.
- (103) Doi producători-exportatori s-au opus respingerii provizorii a unor ajustări pe care le-au pretins cu privire la vânzările interne, una legată de existența unui regim de rambursare a taxelor vamale, iar celălalt privind o ajustare pe baza costurilor asociate stocurilor. Unul dintre ei a contestat, de asemenea, termenele de plată utilizate de Comisie pentru calcularea costurilor sale asociate creditelor interne.
- (104) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus afirmațiilor producătorilor-exportatori. În ceea ce privește rambursarea taxelor vamale, el a afirmat că niște costuri pur teoretice nu pot fi utilizate ca bază de ajustare, deoarece nu este posibil să se stabilească o legătură clară între produsele exportate și taxele neachitate pentru materialele de intrare importate. În ceea ce privește costurile asociate stocurilor, reclamantul a susținut respingerea de către Comisie a unei astfel de ajustări, deoarece societatea în cauză nu a reușit să demonstreze că prețurile interne sunt mai mari pentru produsele care petrec mai mult timp în antrepozit.
- (105) Deoarece societățile nu au furnizat niciun element de probă nou cu privire la ajustarea în funcție de rambursarea taxelor care să modifice evaluarea provizorie efectuată de Comisie, concluziile prezentate în considerentele 60-63 din regulamentul provizoriu au fost confirmate, iar pretenția a fost respinsă. Ajustarea pe baza costurilor asociate stocurilor pretinsă de un producător-exportator în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază se referă la faptul că, pentru unele dintre vânzările sale interne, clienții au înregistrat întârzieri în ceea ce privește preluarea mărfurilor, care, prin urmare, au rămas mai mult timp în antrepozitul societății. În ceea ce privește această pretenție, Comisia a concluzionat că, întrucât societatea nu a fost în măsură să coreleze acest presupus cost cu tranzacțiile de vânzare individuale sau cu anumiți clienți și nici nu a putut demonstra că prețurile de pe piața internă au fost afectate de costul asociat stocurilor, pretenția a trebuit să fie respinsă. În ceea ce privește termenele de plată utilizate la calcularea costurilor asociate creditelor interne, societatea afectată nu a furnizat nicio dovadă nouă care să modifice abordarea provizorie a Comisiei, adică să înlocuiască termenele de plată raportate, care, în timpul VID, s-au dovedit a fi incompatibile cu termenele convenite în contractele de vânzare aferente, cu un set mai exact de termene de plată furnizat de societate și verificat independent în cursul VID. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (106) În urma comunicării constatărilor finale, un producător-exportator a reiterat pretenția potrivit căreia ajustările bazate pe rambursarea taxelor vamale și pe costurile asociate stocurilor ar trebui să fie luate în considerare pentru vânzările sale interne și a contestat din nou termenele de plată utilizate de Comisie pentru a calcula costurile sale asociate creditelor interne.
- (107) În ceea ce privește ajustarea pe baza rambursării taxelor vamale, el a repetat argumentul potrivit căruia, indiferent dacă o taxă la import a fost sau nu plătită efectiv, existența unei taxe la import pentru un material de intrare are un efect asupra prețului perceput de furnizorii interni ai materialului de intrare respectiv.

- (108) În ceea ce privește ajustarea pe baza costurilor asociate stocurilor, societatea a reiterat argumentul potrivit căruia o ajustare pentru astfel de costuri este similară unei ajustări pe baza costurilor creditelor, deoarece ambele sunt legate de o întârziere a plăților. El a susținut în plus că respingerea unei astfel de ajustări interne a fost incompatibilă cu acceptarea unei ajustări la export pentru contrastaliile aferente vânzărilor sale în Uniune, argumentând că, în ambele cazuri, există o întârziere în sosirea mărfurilor care generează costuri suplimentare.
- (109) În ceea ce privește termenele de plată utilizate pentru calcularea costurilor creditelor interne, societatea a repetat că Comisia ar fi trebuit să calculeze costurile asociate creditelor pe baza termenelor de plată convenite și nu pe baza momentului în care plățile se realizează efectiv, deoarece numai termenele de plată convenite pot avea un impact asupra determinării prețului.
- (110) Ca răspuns la aceste observații, cu privire la presupusa ajustare pe baza rambursării taxelor vamale, în urma considerațiilor provizorii ale Comisiei conform cărora un cost teoretic nu poate fi luat în considerare în calcul, se consideră că, contrar aserțiunilor societății, prețurile de vânzare pe piața internă practicate de producătorul-exportator nu au luat în considerare valoarea rambursărilor taxelor vamale pretinse, ceea ce, altminteri, ar face ca vânzările să genereze pierderi. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (111) În ceea ce privește ajustarea pe baza costurilor asociate stocurilor, Comisia a observat că, deși cheltuielile de antrepozitare suplimentare pentru mărfuri preluate cu întârziere de către clienți sunt deja incluse în costul total al vânzărilor, ajustarea pretinsă pentru a acoperi plata întârziată rezultantă, pe care societatea a comparat-o cu o ajustare pe baza costurilor asociate creditelor, nu poate fi acordată deoarece societatea nu a luat în considerare posibila preluare întârziată atunci când a încheiat contractul de vânzări și nici nu a putut să o coreleze cu vreun client sau cu orice tranzacție specifică, confirmând astfel că ajustarea pretinsă nu a fost reflectată în prețul de vânzare. Contrar contrastaliilor, care au fost alocate de societate numai acelor tranzacții aferente exporturilor în care au fost plătite efectiv contrastalii, societatea nu a fost în măsură să prezinte nicio corespondență între preținsele costuri asociate stocurilor și tranzacțiile efective pretinse a fi fost afectate. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (112) În ceea ce privește termenele de plată utilizate pentru calcularea costurilor asociate creditelor interne, Comisia a considerat că termenele de plată efective furnizate de societate erau mai exacte, deoarece termenele de plată care au fost raportate ca fiind cele convenite în ordinele de vânzare au fost considerate a fi incompatibile cu termenele de plată convenite efectiv în ordinele de vânzare aferente pentru un eșantion de tranzacții. Prin urmare, pretenția a fost respinsă.
- (113) Un producător-exportator s-a opus respingerii provizorii a pretenției de ajustare de facturare în cazul vânzărilor interne efectuate în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (c) din regulamentul de bază, pentru a reflecta presupusele reduceri acordate după emiterea facturilor.
- (114) În cursul anchetei, inclusiv pe baza unei cereri formulate în cursul VID, societatea a explicat că nu a fost în măsură să coreleze ajustarea de facturare înregistrată în contabilitatea sa cu tranzacții individuale. De exemplu, ea nu a putut identifica note de credit sau de debit aferente unor facturi specifice a căror valoare trebuia să fie corectată prin ajustările de facturare. Prin urmare, Comisia a concluzionat că ajustarea solicitată nu a fost suficient de fundamentată și a confirmat respingerea pretenției.
- (115) Doi producători-exportatori afiliați au contestat calculul provizoriu al costurilor asociate creditelor pentru vânzările în Uniune. În particular, societățile au pretins că Comisia a aplicat în mod eronat aceleași rate ale dobânzilor pentru EUR și USD din partea Băncii Centrale a Turciei pentru toți producătorii-exportatori incluși în eșantion, pe motiv că aplicarea nu reflecta faptul că ratele dobânzilor pentru împrumuturi depindeau de caracteristicile specifice ale unei societăți și de situația financiară a acesteia. Ele au pretins că ar fi trebuit să se utilizeze în schimb ratele reale ale dobânzilor aplicabile împrumuturilor acordate societății.
- (116) În observațiile sale prezentate după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorilor-exportatori și a afirmat că decizia provizorie a Comisiei de a aplica rate uniforme ale dobânzilor din partea Băncii Centrale a Turciei a fost transparentă și obiectivă și ar trebui menținută.
- (117) Comisia a examinat această pretenție și a concluzionat că, pentru împrumuturile obținute de un producător-exportator afiliat la prețul pieței de la bănci independente, era într-adevăr justificat să se utilizeze rata contractuală a dobânzilor în USD plătită efectiv de producător pentru împrumuturile pe termen scurt în vederea calculării costurilor sale asociate creditelor. Prin urmare, modificarea a fost pusă în aplicare în calculul definitiv. Cu toate acestea, pentru împrumutul obținut de la o bancă afiliată producătorului, Comisia a concluzionat că utilizarea ratei

medii a dobânzilor în EUR furnizată de Banca Centrală a Turciei era justificată întrucât rata contractuală nu reflecta condițiile pieței. Celălalt producător-exportator din grup nu avea împrumuturi de restituit în cursul PA și, prin urmare, nu a fost disponibilă nicio rată a dobânzii specifică unei societăți pentru a fi utilizată ca substitut pentru calcularea ajustării pe baza costurilor asociate creditelor. Prin urmare, s-a considerat că este justificată utilizarea ratelor medii ale dobânzilor furnizate de Banca Centrală a Turciei.

- (118) În urma comunicării constatărilor finale, cei doi producători-exportatori afiliați au susținut că Comisia ar fi trebuit să aplice aceeași rată a dobânzilor în USD pentru ambii producători din grup, întrucât condițiile lor de finanțare au fost aceleași. În particular, un producător-exportator a furnizat informații suplimentare care arată că unul dintre împrumuturile raportate de producătorul-exportator afiliat a fost utilizat efectiv de producătorul-exportator în cauză.
- (119) Comisia a evaluat pretenția și a observat că condițiile de finanțare pentru producătorul-exportator în cauză nu erau aceleași ca pentru cealaltă societate din grup, ceea ce este demonstrat de faptul că rata dobânzii aplicabilă împrumutului producătorului-exportator în cauză a fost mai mare decât rata medie a dobânzii pentru celelalte împrumuturi, iar această rată nu a inclus încă adaosul perceput pentru serviciile de sediu central, astfel cum au explicat societățile în timpul VID și cum au reiterat în observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale. Din aceste motive, Comisia a respins pretenția.
- (120) În plus, un producător-exportator a susținut că Comisia ar fi trebuit să utilizeze ratele dobânzilor aferente împrumuturilor societății, deoarece Comisia a acceptat o astfel de abordare pentru un alt producător-exportator inclus în eșantion.
- (121) Comisia a considerat că cele două cazuri sunt diferite. Celălalt producător-exportator a furnizat informații cu privire la propriile împrumuturi în răspunsul său inițial la chestionar, în timp ce societatea în cauză nu a dezvăluit existența vreunui împrumut pe termen scurt. În schimb, societatea a propus utilizarea ratelor dobânzilor interbancare pentru determinarea costurilor de credit. Comisia a considerat că societatea nu ar putea obține un împrumut la rate interbancare ale dobânzilor și, prin urmare, a înlocuit ratele dobânzilor respective cu o rată medie a dobânzii pentru împrumuturile comerciale pe termen scurt, astfel cum erau publicate de Banca Centrală a Turciei.
- (122) În plus, Comisia a evaluat noile informații furnizate de producătorul-exportator în cauză în observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii și completate în observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale. Comisia a considerat că, având în vedere informațiile contradictorii furnizate în răspunsul inițial la chestionar și într-o etapă ulterioară a anchetei, decizia provizorie a Comisiei de a utiliza ratele dobânzilor publicate de Banca Centrală a Turciei pentru determinarea costurilor de credit nu putea fi considerată nerezonabilă. Prin urmare, Comisia a respins pretenția.
- (123) Doi producători-exportatori afiliați au pretins că există o inconsecvență în ceea ce privește ratele de conversie valutară între datele privind costurile și cele privind vânzările. În ceea ce privește datele lor privind vânzările, s-a utilizat o conversie valutară lunară medie, în timp ce pentru datele lor privind costurile s-a aplicat o conversie valutară anuală medie.
- (124) În observațiile sale transmise după comunicarea constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus pretenției producătorilor-exportatori și a susținut abordarea provizorie a Comisiei privind ratele de conversie utilizate. În opinia sa, costurile (care sunt stabilite în conturile societății pentru o perioadă mai lungă de timp) ar trebui calculate anual și convertite utilizând un curs de schimb mediu pentru PA, în timp ce veniturile legate de vânzări ar trebui convertite în momentul în care venitul este generat, utilizându-se cursurile de schimb lunare sau chiar zilnice.
- (125) Comisia a analizat pretenția și a considerat-o justificată. Prin urmare, afirmația a fost acceptată și, în calculul definitiv, au fost utilizate cursurile de schimb lunare medii pentru a converti atât datele privind costurile, cât și datele privind vânzările societăților.
- (126) În urma comunicării constatărilor finale, producătorii-exportatori au susținut că, întrucât au raportat toate datele relevante pentru calcularea dumpingului în USD, nu era necesar, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, să se efectueze conversia din USD în TRY în scopul comparării prețurilor. Societățile au făcut apoi trimitere la articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, conform căruia „Valoarea cheltuielilor se calculează în mod normal pe baza registrelor contabile ale părții care face obiectul examinării ei”, în timp ce, prin conversia de la USD la TRY, sumele aferente costului de producție, utilizate de Comisie la calcularea valorilor lor normale, au fost diferite de sumele raportate în registrele lor contabile.

- (127) În primul rând, Comisia a observat că producătorii-exportatori au efectuat tranzacții în USD, EUR și TRY. Prin urmare, au fost necesare conversii valutare pentru a exprima valorile într-o singură monedă, ceea ce ar permite efectuarea de comparații. În al doilea rând, Comisia nu a contestat faptul că societățile au convertit toate valorile în USD, deoarece USD era moneda utilizată în contabilitatea societăților. Cu toate acestea, Comisia a considerat adecvat să utilizeze moneda țării în cauză pentru a compara valoarea normală cu prețul de export. În cele din urmă, întrucât societățile au raportat costul de producție în USD, Comisia a considerat că este justificat, tot în urma observațiilor societăților cu privire la comunicarea constatărilor provizorii, să convertească datele în TRY utilizând ratele de conversie lunare. Întrucât societățile nu au furnizat un set complet de informații privind costul de producție în TRY, eventualele diferențe față de valorile din TRY ca monedă suplimentară utilizată în evidențele lor contabile nu au putut fi luate în considerare. Prin urmare, Comisia a respins pretenția.
- (128) În urma comunicării constatărilor finale, un producător-exportator a pretins că Comisia nu ar fi trebuit să deducă anumite ajustări și anume, comisionul pentru asociere la export și deducerea unei sume forfetare pentru export, atunci când a calculat prețul vânzărilor sale în Uniune.
- (129) Comisia a observat că producătorul-exportator a emis această pretenție și în observațiile sale privind comunicarea constatărilor provizorii, iar ajustările au fost discutate în cadrul audierii organizate în urma comunicării constatărilor provizorii.
- (130) În cadrul audierii, societatea a confirmat că comisionul pentru asociere la export a fost plătit pentru calitatea sa de membru în ÇİB. Societatea a explicat, în plus, că plata comisionului a fost efectuată ca procent din valoarea fiecărei tranzacții de export. Prin urmare, Comisia a considerat că comisionul pentru asociere la export era un cost pe care societatea l-a suportat exclusiv în ceea ce privește tranzacțiile sale de export, iar nivelul său depindea de nivelul exporturilor societății. În plus, valoarea ajustării ar putea fi determinată pentru fiecare tranzacție de export în mod individual, pe baza valorii sale.
- (131) În ceea ce privește deducerea unei sume forfetare pentru export, societatea a pretins că nu era adecvat să deducă valoarea ei din prețul de export, deoarece ea reprezenta un avantaj fiscal, nu o cheltuială efectivă a societății. În observațiile sale privind comunicarea constatărilor finale, societatea a făcut trimitere la legislația turcă⁽¹¹⁾, care permite oricărui exportator să deducă 0,5 % din veniturile sale din vânzări la export pentru a reflecta cheltuielile care au fost suportate, dar care nu au putut fi înregistrate în contabilitate alt mod din cauza lipsei unei documentații adecvate. Prin urmare, Comisia a considerat că deducerea unei sume forfetare pentru export a reprezentat o cheltuială suportată efectiv în legătură cu tranzacțiile de vânzare la export ale societății, pentru care societatea nu dispunea de documente justificative corespunzătoare și care nu au putut fi înregistrate în niciun alt cont de cheltuieli. În plus, Comisia a fost în măsură să determine valoarea deducerii pentru fiecare tranzacție individuală.
- (132) În consecință, Comisia a respins pretenția privind comisionul pentru asociere la export și deducerea unei sume forfetare pentru export.

3.5. Marje de dumping

- (133) Astfel cum este detaliat în considerentele 28-132 de mai sus, Comisia a luat în considerare observațiile părților interesate transmise după comunicarea constatărilor provizorii și a recalculat marjele de dumping în consecință.
- (134) Marjele de dumping definitive, exprimate ca procentaj din prețul pentru cost, asigurare și navlu (CIF) la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt următoarele:

Societate	Marjă de dumping definitivă
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Grupul Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

⁽¹¹⁾ Articolul 40 din Legea nr. 193 privind impozitul pe venit, din 6 ianuarie 1961, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 4108, din iunie 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağır Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Toate celelalte întreprinderi	7,3 %

- (135) Calculele marjelor de dumping individuale, inclusiv corecțiile și ajustările efectuate în urma observațiilor părților interesate transmise după comunicarea constatărilor provizorii și finale, au fost comunicate producătorilor-exportatori incluși în eșantion.

4. PREJUDICIUL

4.1. Definiția industriei din Uniune și a producției din Uniune

- (136) În cursul perioadei de anchetă, produsul similar a fost fabricat în UE-27 de 21 de producători cunoscuți, aparținând unui număr de 14 grupuri. Acești producători constituie „industria din Uniune”, în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (137) Producția totală a Uniunii, pentru UE-27, în cursul perioadei de anchetă a fost stabilită ca fiind situată în intervalul 71-74,5 milioane de tone, incluzând producția pentru piața captivă.
- (138) Cei trei producători din Uniune incluși în eșantion au reprezentat 34-38 % din producția totală din Uniune de produs similar pentru UE-27. Ei au reprezentat între 40 % și 44 % din volumul vânzărilor în Uniune ale producătorilor care s-au făcut cunoscuți în contextul analizei prealabile deschiderii anchetei a reprezentativității reclamanților.

4.2. Stabilirea pieței relevante a Uniunii

- (139) GT a considerat că Comisia nu a explicat în mod satisfăcător motivul pentru care era necesar să se examineze separat cifrele privind piața liberă și piața captivă. În opinia GT, explicațiile prezentate de Comisie au fost contrare grupului în cazul Maroc – oțel laminat la cald (Turcia) și Organul de apel în SUA – oțel laminat la cald, conform căruia autoritățile însărcinate cu ancheta ar trebui, în principiu, să examineze în mod similar toate părțile unei industrii, precum și industria în ansamblul ei, sau să ofere o explicație satisfăcătoare de ce nu o fac.
- (140) Pentru a oferi o imagine cât mai completă posibil a industriei din Uniune, Comisia a obținut date pentru întreaga producție de produs în cauză și a stabilit dacă producția a fost destinată utilizării captive sau pieței libere. În ceea ce privește indicatorii de prejudiciu menționați în considerentul 82 din regulamentul provizoriu, Comisia a analizat separat datele referitoare la piața liberă și la piața captivă și a efectuat o analiză comparativă dacă a fost posibil și dacă a fost justificată. În ceea ce privește indicatorii economici menționați în considerentul 83 din regulamentul provizoriu, Comisia a putut efectua o evaluare pertinentă numai făcând referire la întreaga activitate a industriei din Uniune. Prin urmare, Comisia a considerat că analiza sa este în conformitate cu jurisprudența instanțelor Uniunii și a OMC ⁽¹²⁾.
- (141) În urma comunicării constatărilor finale, GT a insistat asupra faptului că Comisia a acționat în mod incompatibil cu jurisprudența OMC, deoarece i) ea nu a analizat separat datele privind prețurile de vânzare, costul de producție, creșterea, volumul și prețurile exporturilor, profitabilitatea, randamentul investițiilor și fluxul de lichidități și ii) nici nu a furnizat vreo explicație cu privire la motivele pentru care a examinat doar datele privind piața liberă, în loc să efectueze o examinare separată și comparabilă. Comisia nu a fost de acord cu faptul că, în urma explicațiilor din considerentul de mai sus, răspunsurile la chestionar transmise de producătorii din Uniune incluși în eșantion au permis o analiză a prețurilor de vânzare, a volumelor de vânzări și a profitabilității pe piața liberă în raport cu alte piețe. Faptul că tabelul 10 indică prețurile de vânzare pe piața liberă nu înseamnă că prețurile de vânzare pe piața captivă nu au fost examinate.

⁽¹²⁾ CJUE, cauza C-315/90 Gimelec vs Comisia, EU:C:1991:447, punctele 21-29; Raportul Organului de apel al OMC 24.7.2001, Statele Unite – Măsuri antidumping privind anumite produse din oțel laminat la cald din Japonia, WT/DS184/AB/R, punctele 181-215.

- (142) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 78-83 din regulamentul provizoriu.

4.3. Consumul din Uniune

4.3.1. Consumul de pe piața liberă din Uniune

- (143) Consumul din Uniune pe piața liberă a UE-27 în cursul perioadei examinate a evoluat după cum urmează:

Tabelul 1

Consumul de pe piața liberă din Uniune (tone)

	2016	2017	2018	PA
Consumul Uniunii pe piața liberă	33-34 de milioane	32-33 de milioane	34-35 de milioane	33-34 de milioane
Indice	100	96	102	99

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (144) Între 2016 și 2018, consumul de pe piața liberă a crescut cu 2 %, dar a scăzut ulterior. Consumul total de pe piața liberă a scăzut cu 1 % pe parcursul perioadei examinate.

4.3.2. Consumul captiv pe piața Uniunii

- (145) În UE-27, consumul captiv din Uniune în cursul perioadei examinate a evoluat după cum urmează:

Tabelul 2

Consumul captiv pe piața Uniunii (tone)

	2016	2017	2018	PA
Consumul captiv la nivelul Uniunii	42,5-45,5 milioane	44-47 milioane	43,5-46,5 milioane	39,5-42,5 milioane
Indice	100	103	102	93

Sursă: Eurofer și producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (146) Consumul de pe piața captivă a crescut ușor în prima parte a perioadei de anchetă, după care a scăzut. Consumul captiv total a scăzut cu 7 puncte procentuale în cursul perioadei examinate.

4.3.3. Consumul total

- (147) În UE-27, consumul total-suma dintre consumul captiv și cel de pe piața liberă-a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 3

Consumul total (piața liberă și piața captivă) (tone)

	2016	2017	2018	PA
Consumul total la nivelul Uniunii	78-81 de milioane	78-81 de milioane	80-83 de milioane	74-77 de milioane
Indice	100	100	102	95

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (148) Tabelul de mai sus arată că consumul total a crescut ușor în 2018, dar a scăzut în total cu 5 % față de 2016. Consumul captiv a reprezentat aproape 59 % din consumul total în perioada de anchetă.

4.4. Importurile din Turcia

4.4.1. Volumul și cota de piață a importurilor din Turcia

(149) Importurile din Turcia în UE-27 au evoluat după cum urmează:

Tabelul 4

Volumul importurilor și cota de piață

	2016	2017	2018	PA
Volumul importurilor provenite din Turcia (tone)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indice	100	186	297	296
Cota de piață pe piața liberă (%)	2,8-3,1	5,3-5,6	7,8-8,1	8,2-8,5
Indice	100	190-220	270-300	270-300

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (150) Importurile din Turcia au crescut cu 196 % în cursul perioadei examinate, aproape triplând cota lor pe piața liberă.
- (151) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că importurile din Turcia nu au preluat din cota de piață a industriei din Uniune, ci au preluat doar o anumită parte din cota țărilor terțe, ceea ce nu ar putea avea niciun efect asupra producătorilor din Uniune.
- (152) În urma comunicării constatărilor finale, GT a adăugat că analiza efectuată de Comisie vizând volumul importurilor din Turcia a vizat întreaga perioadă și a invitat Comisia să analizeze evoluția pe baza datelor trimestriale din 2019 și 2020 și scăderile importurilor de după perioada de anchetă. Comisia a observat că abordarea GT nu poate pune sub semnul întrebării faptul că importurile din Turcia au crescut anual între 2016 și 2018, cu 196 % în cursul perioadei examinate și că ele aproape și-au triplat cota de pe piața liberă.
- (153) Având în vedere natura acestor observații, acestea sunt abordate în secțiunea 5 de mai jos.

4.4.2. Prețurile importurilor din Turcia și subcotarea prețurilor de vânzare

- (154) Comisia a stabilit prețurile importurilor pe baza datelor Eurostat. Prețul mediu ponderat al importurilor din Turcia în UE-27 a evoluat după cum urmează:

Tabelul 5

Prețuri de import (EUR/tonă)

	2016	2017	2018	PA
Turcia	363	490	538	492
Indice	100	135	148	136

Sursă: Eurostat.

- (155) Prețurile medii ale importurilor din Turcia au crescut de la 363 EUR/tonă în 2016 până la 492 EUR/tonă în cursul perioadei de anchetă, ceea ce reprezintă o creștere de 36 %. Diferența dintre prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping și prețurile medii ale vânzărilor industriei din Uniune în Uniune în cursul perioadei de anchetă, astfel cum sunt reflectate în tabelul 10, a fost semnificativă (7,8 %).
- (156) În urma comunicării constatările provizorii, GT a considerat că prețurile importurilor din Turcia nu ar fi putut cauza prejudiciu producătorilor din Uniune. Având în vedere natura acestor observații, acestea sunt abordate în secțiunea 5 de mai jos.
- (157) Calculele marjei de subcotare a preșurilor de vânzare au fost revizuite pentru a reflecta situația la nivelul UE-27, iar Comisia a stabilit că importurile care fac obiectul unui dumping ale producătorilor-exportatori incluși în eșantion au indicat marje medii ponderate de subcotare a prețurilor de vânzare cuprinse între 1,2 % și 2 %. Întrucât piața HRFS este foarte sensibilă la prețuri, iar concurența se bazează în mare parte pe preț, Comisia a considerat că aceste marje de subcotare a prețurilor de vânzare sunt semnificative.
- (158) În urma comunicării constatările finale, Eurofer a subliniat că, având în vedere natura pieței și existența unei concurențe semnificative la nivelul prețurilor, chiar și un nivel comparativ mic de subcotare a prețurilor de vânzare poate fi semnificativ. Cu toate acestea, GT a afirmat că aprecierea marjelor de subcotare a prețurilor de vânzare ca fiind semnificative a fost doar o simplă afirmație nefundamentată, deoarece nu se baza pe o evaluare adecvată sau pe criterii care să stabilească care este marja care ar trebui considerată semnificativă. Comisia a respins pretenția ca fiind nefondată. Evoluția pieței și modificarea surselor de import observate în tabelul 14 confirmă importanța prețului pe piața HRFS. În plus, astfel cum a admis chiar GT, o mică diferență de preț a determinat creșterea cotei de piață a importurilor din Turcia ⁽¹³⁾.
- (159) În urma comunicării constatările finale, grupurile Erdemir și Colakoglu au pretins că, prin stabilirea subcotării prețurilor de vânzare pentru 66,1 % (grupul Colakoglu) sau 69,5 % (grupul Erdemir) din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, Comisia nu a stabilit subcotarea prețurilor de vânzare pentru produsul în ansamblu și, prin urmare, a încălcat articolul 3 alineatul (3) din regulamentul de bază. În opinia lor, nu s-a putut exclude faptul că marjele de subcotare a prețurilor de vânzare constatate ar fi fost diferite dacă Comisia ar fi examinat efectul prețurilor pe baza tuturor vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Comisia a respins această pretenție ca nefondată, deoarece regulamentul de bază nu impune ca o constatare a subcotării prețurilor de vânzare să se bazeze pe toate vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Mai degrabă, o analiză a prețurilor se bazează pe o comparație între modelele exportate în Uniune și produsul similar, iar compararea vânzărilor la export ale producătorilor-exportatori cu vânzările industriei din Uniune se face tocmai pentru că nu toate modelele vândute de (trei) producători din Uniune incluși în eșantion sunt exportate în Uniune de către fiecare producător-exportator individual. În orice caz, Comisia a reamintit că diferența dintre prețurile medii ale importurilor care fac obiectul unui dumping și prețurile medii ale vânzărilor industriei din Uniune în Uniune în cursul perioadei de anchetă, astfel cum sunt reflectate în tabelul 10, a fost semnificativă (7,8 %).

4.5. Situația economică a industriei din Uniune

4.5.1. Observații generale

- (160) Comisia reamintește faptul că în stadiul inițial, reclamantul a solicitat Comisiei să înceapă analiza tendințelor prejudiciului cu anul 2017 pe motiv că 2016 (primul an din perioada examinată în cadrul prezentei anchete) a fost un „an nereprezentativ”, întrucât s-a constatat că industria din Uniune a suferit prejudiciu din cauza importurilor care fac obiectul unui dumping și unor subvenții, provenite din mai multe surse. Comisia a recunoscut că evoluția indicatorilor de prejudiciu începând din 2016 a fost afectată de faptul că situația industriei din Uniune a fost în continuare afectată de importurile care au făcut obiectul unui dumping și al unor subvenții în 2016, în timp ce, în 2017, industria din Uniune a prezentat semne clare de redresare în urma instituirii, în anul respectiv, a unor măsuri antidumping și compensatorii definitive împotriva importurilor respective. Cu toate acestea, Comisia a decis să prezinte datele în conformitate cu practica sa obișnuită, care trebuie să ia în considerare, în plus față de perioada de anchetă, cei trei ani calendaristici anteriori perioadei de anchetă. Prin urmare, Comisia a inclus și 2016 în perioada examinată.

⁽¹³⁾ Ultimul paragraf de la pagina 14 a documentului de referință t21.000916 din dosarul neconfidențial (transmis de Guvernul Turciei).

- (161) În urma comunicării constatările provizorii, ÇİB a susținut că anumite aspecte ale analizei prejudiciului păreau să excludă datele din 2016 și că acest aspect a inclus în eroare evaluarea prejudiciului efectuată de Comisie. După comunicarea constatările finale, partea a clarificat faptul că a contestat lipsa de evaluare a indicatorilor începând din 2016, în particular a celor care indică o tendință pozitivă după 2016 (de exemplu, volumul vânzărilor pe piața liberă și cota de piață ale industriei din Uniune), care trebuie văzute ca o dovadă a lipsei unui prejudiciu important pentru industria din Uniune. După comunicarea constatările provizorii, GT a susținut, în aceeași ordine de idei, că examinarea presupusului prejudiciu cauzat industriei naționale ar trebui să se bazeze pe perioada 2016-2019, despre care a afirmat că nu a fost efectuată pentru toți indicatorii de prejudiciu. În particular, GT a considerat că, în trecutul recent, era imposibil să se coreleze orice îmbunătățire sau deteriorare a industriei cu existența sau inexistența unor măsuri de apărare comercială. GT a criticat considerentul 104 din regulamentul provizoriu, deoarece, în opinia sa, faptul că măsurile antidumping definitive și taxele compensatorii vizând China au fost publicate în aprilie și iunie 2017 ⁽¹⁴⁾ și că măsurile antidumping definitive vizând Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina au fost aplicate în octombrie 2017 ⁽¹⁵⁾ a însemnat că prejudiciile determinate de importurile care fac obiectul unui dumping din aceste țări erau încă prezente în 2017. În sprijinul acestei pretenții, GT a subliniat că, în 2017, importurile din aceste cinci țări încă reprezentau 26 % din importurile de HRFS.
- (162) Referitor la pretențiile referitoare la includerea sau nu a anului 2016 în ceea ce privește unii dintre indicatorii de prejudiciu, Comisia a clarificat faptul că tabelele relevante, secțiunea 1.8 și celelalte constatări din regulamentul provizoriu au vizat perioada 2016-2019, astfel cum se menționează în regulamentul. Observațiile din tabelele referitoare la perioada luată în considerare reflectă tendințele începând cu 2016, indiferent dacă acestea sunt pozitive sau negative. Acest aspect rămâne valabil chiar și atunci când, precum în cazul de față, Comisia a evaluat și a luat în considerare evenimentele care au avut loc într-un anumit interval de timp în cursul perioadei examinate, inclusiv măsurile de apărare comercială.
- (163) În ceea ce privește măsurile antidumping împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei, ancheta a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016. În ceea ce privește măsurile antidumping și compensatorii împotriva Chinei, ancheta privind dumpingul, subvenționarea și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015. Observațiile GT din care reiese că cele cinci țări încă reprezentau 26 % din importurile de produs în cauză în 2017 și că, prin urmare, acestea au continuat să aducă prejudicii industriei din Uniune, sunt înșelătoare. Astfel cum demonstrează tabelul 14 din regulamentul provizoriu, volumul importurilor din cele cinci țări în cauză a scăzut cu 68 % (și anume, de la 5 724 303 tone la 1 810 518 tone) între 2016 și 2017, iar cota lor de piață combinată a scăzut de la 16,1 % la 5,2 %. Aceste tendințe sunt confirmate la nivelul UE-27. Tabelul 14 din prezentul regulament demonstrează că volumul importurilor din cele cinci țări în cauză a scăzut semnificativ (de la 5 611 020 tone la 1 565 303 tone) între 2016 și 2019, similar cotei lor de piață combinate (și anume, de la 16-17 % la 4-5 %). Prin urmare, Comisia a considerat nefundată pretenția potrivit căreia anchetele anterioare au arătat că toate efectele prejudiciante ale importurilor care fac obiectul unui dumping din China, Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina erau încă prezente în 2017.
- (164) În urma comunicării constatările finale, GT a reamintit observațiile sale cu privire la calendarul măsurilor antidumping definitive și al taxelor compensatorii împotriva Chinei, precum și cu privire la măsurile antidumping definitive împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei. El a susținut că scăderea importurilor din aceste țări nu schimbă faptul că aceste importuri reprezentau încă o parte semnificativă a importurilor în UE-27 și că au avut efecte prejudiciante în 2017. În opinia GT, Comisia a încercat să evite examinarea unor astfel de efecte prejudiciante, bazându-se pe cifre care arată o scădere absolută. Comisia a considerat pretenția ca fiind nefondată. Perioadele de anchetă ale anchetelor anterioare nu au stabilit dumpingul prejudiciant în 2017, moment în care, astfel cum s-a reamintit deja, cotele de piață ale țărilor în cauză au scăzut deja dramatic. În plus, secțiunea 5.2.1 din prezentul regulament include o analiză a evoluției pieței și a cotelor de piață ale diferitelor surse ale importurilor în cauză.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei din 5 aprilie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 92, 6.4.2017, p. 68); Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/969 al Comisiei din 8 iunie 2017 de instituire a unor taxe compensatorii definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/649 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 146, 9.6.2017, p. 17).

⁽¹⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia (JO L 258, 6.10.2017, p. 24).

4.5.2. Indicatori macroeconomici

4.5.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

- (165) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în perioada examinată după cum urmează:

Tabelul 6

Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

	2016	2017	2018	PA
Volumul producției (tone)	74-77,5 milioane	77-80,5 milioane	76-79,5 milioane	71-74,5 milioane
<i>Indice</i>	100	104	102	96
Capacitate de producție (tone)	88-93 milioane	89-94,5 milioane	90-95,5 milioane	91-96 milioane
<i>Indice</i>	100	102	103	104
Rata de utilizare a capacității (%)	84	86	84	78
<i>Indice</i>	100	102	99	93

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (166) În cursul perioadei examinate, volumul producției industriei din Uniune a scăzut cu 4 %, în timp ce capacitatea de producție a crescut cu 4 %. În consecință, gradul de utilizare a capacității de producție a scăzut cu 7 %, de la 84 % în 2016 la 78 % în cursul perioadei de anchetă.
- (167) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a considerat că faptul că industria din Uniune și-a crescut capacitatea în fiecare an începând din 2016 a arătat că avea o situație bună. Comisia nu a fost de acord, observând, astfel cum se menționează în considerentul 107 din regulamentul provizoriu, că creșterea capacității între 2016 și 2017 reflectă îmbunătățirea condițiilor de pe piața Uniunii în urma instituirii de măsuri antidumping și compensatorii definitive împotriva importurilor din cinci țări și că creșterea capacității începând cu 2017 a fost mai degrabă rezultatul creșterii eficienței și al eliminării blocajelor.
- (168) GT a criticat absența unei analize separate între piața captivă și piața liberă în temeiul prezentului paragraf, o absență care nu ar permite identificarea originii scăderii de ansamblu a producției. Comisia a considerat că o împărțire a tabelului 6 între piața captivă și piața liberă ar fi lipsită de sens. Într-adevăr, producătorii din Uniune utilizează aceleași echipamente și linii de producție pentru fabricarea produsului care face obiectul anchetei, indiferent dacă este sau nu destinat utilizării captive. Cu toate acestea, mai multe detalii cu privire la volumul pieței captive sunt prezentate în tabelul 8 de mai jos.

4.5.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

- (169) Volumul vânzărilor și cota de piață ale industriei din Uniune pe piața liberă a UE-27 au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 7

Volumul vânzărilor pe piața liberă și cota de piață

	2016	2017	2018	PA
Vânzările în UE ale industriei din Uniune (tone)	24-27 milioane	24-27,5 milioane	25-28,4 milioane	24,5-27,5 milioane
<i>Indice</i>	100	101	103	103

Cotă de piață (%)	75-76	79-80	76-77	78-79
Indice	100	105	102	104

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (170) Volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața liberă a crescut cu 3 % în perioada examinată, iar cota sa de piață a crescut cu 4 %.
- (171) În UE-27, volumul captiv și cota de piață ale industriei din Uniune pe piața Uniunii au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 8

Volumul captiv și cota de piață

	2016	2017	2018	PA
Volumul captiv pe piața Uniunii (tone)	42,5-45,5 milioane	44-47 milioane	43,5-46,5 milioane	39,5-42,5 milioane
Indice	100	103	102	93
Producția totală a industriei din Uniune (tone)	73-76 milioane	76-79 milioane	75-78 milioane	70-73 milioane
Indice	100	104	102	96
Cota pieței captive în raport cu producția totală din Uniune (%)	61	61	61	59
Indice	100	99	99	96

Sursă: Eurofer, producătorii din Uniune incluși în eșantion și Eurostat.

- (172) Piața captivă a industriei din Uniune (compusă din HRFS deținute de industria din Uniune pentru utilizare în aval) în Uniune a scăzut cu 7 %, reprezentând aproximativ 3 milioane de tone, în cursul perioadei examinate. Cota de piață captivă a industriei din Uniune (exprimată ca procent din producția totală din Uniune) a scăzut de la 61 % în 2016 la 59 % în cursul perioadei de anchetă.
- (173) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a criticat faptul că, în considerentul 109 din regulamentul provizoriu, Comisia a explicat creșterea cotei de piață liberă a industriei din Uniune între 2018 și 2019 prin faptul că volume semnificative de vânzări au trecut de la piața captivă la piața liberă din cauza cesionărilor. El a considerat că această explicație a demonstrat o abordare părtinitoare de către Comisie a diferențierii între aceste piețe „după cum consideră de cuviință”. GT și-a reiterat pretenția după comunicarea constatărilor finale și a pus sub semnul întrebării obiectivitatea modului în care a fost stabilită evoluția cotei de piață a industriei din Uniune. Comisia a respins pretenția privind o abordare părtinitoare. Comisia consideră este legitim și, într-adevăr, necesar să se recaracterizeze producția captivă drept piață liberă în cazul unei cesionări. Chiar dacă, astfel cum a afirmat GT, cota de piață liberă a producătorilor din Uniune a crescut în cursul perioadei examinate, Comisia a observat că o astfel de creștere a avut o amploare semnificativ mai mică decât creșterea cotei de piață a importurilor din Turcia în cursul aceleiași perioade. În contextul unui consum relativ stabil în Uniune, importurile din Turcia au umplut golul lăsat de alte câteva țări terțe care fac obiectul unor taxe comerciale antidumping și/sau compensatorii începând din 2017.

- (174) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că nu a existat nicio analiză cu privire la volumul producției liniilor de producție care au fost vândute, astfel cum se explică în considerentul 111 din regulamentul provizoriu. ÇİB a susținut că această vânzare se datora unor motive strategice și comerciale. Comisia a observat că vânzarea a vizat o schimbare de proprietate între producători din Uniune, care nu are niciun impact asupra tabelului 6. Comisia nu a constatat nicio legătură între vânzarea în cauză și importurile din Turcia.
- (175) În urma comunicării constatărilor provizorii, ÇİB a afirmat că indicatorii-cheie ai prejudiciului, cum ar fi volumul vânzărilor și cota de piață pe piața liberă, au arătat că industria din Uniune nu a avut performanțe slabe. Comisia a considerat că afirmația este nefundamentată, deoarece la considerentele 109 și 150 din regulamentul provizoriu s-a explicat deja că creșterea cotei de piață a industriei din Uniune s-a datorat cesionărilor care au determinat ca un număr important de tranzacții, care ar fi fost considerate anterior ca fiind captive, să devină tranzacții pe piața liberă. De asemenea, determinarea prejudiciului se bazează pe o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația industriei examinate în ansamblu, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- (176) În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB a afirmat că observațiile Comisiei din cadrul prezentei secțiuni nu explicau de ce industria din Uniune a crescut și nici de ce o creștere a volumului vânzărilor pe piață și a cotei de piață nu este importantă în acest caz particular. Având în vedere natura lor, aceste observații sunt abordate în considerentul 217 de mai jos.

4.5.2.3. Creșterea economică

- (177) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că considerentul 112 din regulamentul provizoriu a constat în afirmații nefundamentate și a criticat o parte din formularea sa. Comisia a considerat pretențiile nefondate, deoarece considerentul în cauză face trimitere explicită la datele și constatările din regulamentul provizoriu.
- (178) Cifrele pentru UE-27 în ceea ce privește producția prezintă o tendință puternic descrescătoare începând cu 2017, în timp ce vânzările și cota de piață au fost stabile în comparație cu o ușoară creștere a consumului de pe piața liberă în aceeași perioadă. Industria din Uniune din UE-27 a înregistrat o creștere doar foarte modestă, dacă se ia drept punct de plecare anul 2016, în care s-a constatat existența unui prejudiciu cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping provenite din alte țări.
- (179) În urma comunicării constatărilor finale, GT s-a întrebat dacă anumite concluzii privind creșterea erau obiective, deoarece Comisia calificase anterior scăderea producției ca fiind „puternică”, dar creșterea vânzărilor pe piața liberă a fost „mică”. Comisia a observat, în primul rând, că procente menționate de GT în pretenția sa nu erau cele pentru UE-27 și, prin urmare, sunt depășite; iar, în al doilea rând, că în orice caz, o discuție comparativă cu privire la modul de calificare a unei modificări procentuale trebuie să ia în considerare dimensiunea relativă a valorii subiacente care face obiectul respectivei modificări.

4.5.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

- (180) Pentru UE-27, ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 9

Ocuparea forței de muncă și productivitatea

	2016	2017	2018	PA
Numărul de angajați	38-40 de mii	42-44 de mii	38-40 de mii	37-39 de mii
Indice	100	112	103	100
Productivitatea (tone pe angajat)	1 900-2 000	1 700-1 800	1 900-2 000	1 800-1 900
Indice	100	92	99	96

Sursă: Eurofer și producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (181) Nivelul de ocupare a forței de muncă al industriei din Uniune legat de producția de HRFS a fluctuat în cursul perioadei examinate, dar în ansamblu a rămas stabil. Având în vedere scăderea producției, productivitatea forței de muncă a industriei din Uniune, măsurată în tone per angajat per an, a scăzut cu 4 % în perioada examinată.
- (182) În urma comunicării constatărilor provizorii și a celor finale, ÇİB a afirmat că indicatorii-cheie ai prejudiciului, cum ar fi nivelul de ocupare a forței de muncă, au arătat că industria din Uniune nu a avut performanțe slabe. Cu toate acestea, Comisia a observat că, în pofida stabilității numărului de angajați în perioada examinată, numărul de angajați a scăzut puternic între 2017 și 2019. Prejudiciul important suferit de industria din Uniune a fost, în orice caz, manifest, astfel cum s-a demonstrat în secțiunea 4.5.4 din regulamentul provizoriu și în secțiunea 4.6 de mai jos.
- (183) În urma comunicării constatărilor provizorii, ÇİB a afirmat că o constatare privind prejudiciul important atribuit unicului fapt reprezentat de scăderea numărului de angajați este incompatibilă cu jurisprudența OMC și că scăderea numărului de angajați începând cu 2017 nu a putut fi atribuită importurilor care fac obiectul unui dumping din Turcia. Comisia a respins pretenția. Comisia nu a atribuit nicăieri o constatare privind prejudiciul important unicului fapt reprezentat de scăderea numărului de angajați. În ceea ce privește evoluția numărului de angajați, ea a urmărit îndeaproape producția.
- (184) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că productivitatea ar trebui să nu fie examinată în mod izolat, întrucât a scăzut în 2017 din cauza creșterii semnificative a ocupării forței de muncă între 2016 și 2017. Întrucât productivitatea este unul dintre factorii luați în considerare în analiza prejudiciului, Comisia a confirmat că niciun factor nu a fost considerat în mod izolat.
- (185) În urma comunicării constatărilor finale, GT a considerat că ultima teză din considerentul de mai sus echivala cu confirmarea faptului că scăderea productivității este cauzată de creșterea ocupării forței de muncă în 2017. Comisia nu a fost de acord cu GT, deși a recunoscut că creșterea ocupării forței de muncă între 2016 și 2017 a avut un rol în scăderea productivității între 2016 și 2017. Cu toate acestea, este de remarcat faptul că productivitatea a scăzut din nou între 2018 și perioada de anchetă, într-un moment în care ocuparea forței de muncă era, de asemenea, în scădere, ceea ce a dus la o pierdere globală de 4 % a productivității în cursul perioadei examinate, astfel cum se subliniază în considerentul 181.

4.5.2.5. Magnitudinea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

- (186) Pentru UE-27, toate marjele de dumping au fost semnificativ superioare nivelului *de minimis*. Impactul magnitudinii marjelor de dumping efective asupra industriei din Uniune a fost substanțial, având în vedere volumul și prețurile importurilor din Turcia.
- (187) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a contestat observațiile Comisiei cu privire la redresarea industriei din Uniune în 2017 ca urmare a măsurilor de apărare comercială. Întrucât prezenta secțiune se referă la „redresarea în urma practicilor de dumping din trecut”, Comisia a considerat justificat să reamintească faptul că, având în vedere constatările anchetelor anterioare vizând același produs, situația industriei din Uniune a fost afectată de practicile de dumping în 2016, a arătat semne de redresare începând cu 2017, iar nivelurile de profitabilitate mai sănătoase obținute au dispărut în cursul perioadei de anchetă.
- (188) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 115-117 din regulamentul provizoriu.

4.5.3. Indicatori microeconomici

4.5.3.1. Prețuri și factori care afectează prețurile

- (189) În perioada examinată, prețurile de vânzare unitare medii ponderate practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienți neafiliați din Uniune au evoluat după cum urmează:

Tabelul 10

Prețurile de vânzare și costul de producție în Uniune

	2016	2017	2018	PA
Prețurile unitare de vânzare medii pe piața liberă (EUR/tonă)	393	532	574	534
<i>Indice</i>	100	135	146	136
Costul unitar de producție (EUR/tonă)	413	497	540	560
<i>Indice</i>	100	121	131	136

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (190) Prețurile de vânzare unitare medii au crescut semnificativ în 2017 comparativ cu 2016, iar apoi din nou în 2018. Cu toate acestea, prețul de vânzare unitar mediu al industriei din Uniune a scăzut de la 574 EUR/tonă în 2018 la 534 EUR/tonă în perioada de anchetă, în timp ce costul ei de producție a crescut de la 540 EUR/tonă în 2018 la 560 EUR/tonă în perioada de anchetă. Prin urmare, în timp ce în 2017 și 2018 industria din Uniune a fost în măsură să transfere creșterile costurilor pe care le-a suportat la clienții ei și să rămână profitabilă, ea nu a mai putut proceda la fel în perioada de anchetă. Informațiile privind costul de producție din acest tabel și din tabelul 10 din regulamentul provizoriu sunt identice.
- (191) În urma comunicării constatările provizorii, GT a observat că atât costul unitar de producție, cât și prețurile unitare medii de vânzare ale industriei din Uniune pe piața liberă au crescut în aceeași măsură (+ 36 %) în cursul perioadei examinate, astfel încât industria din Uniune să poată reflecta creșterile prețurilor materiilor prime în prețurile sale. Comisia observă că evaluarea GT este o simplă analiză de la un capăt la altul, fără a lua în considerare evoluțiile anuale, și nu ține seama de faptul că ancheta antidumping care a condus la instituirea de măsuri împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei în 2017 a constatat un prejudiciu în perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016. Într-adevăr, în timp ce prețurile de vânzare din Uniune au fost încă scăzute în 2016 ⁽¹⁶⁾ din cauza importurilor care fac obiectul unui dumping din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina, industria din Uniune nu a putut să își restabilească prețurile de vânzare la niveluri normale decât în 2017 ⁽¹⁷⁾. Comisia observă, de asemenea, că prețurile de vânzare ale industriei din Uniune au scăzut de la 574 EUR/tonă în 2018 la 534 EUR/tonă în perioada de anchetă, în timp ce costurile unitare au crescut de la 540 EUR/tonă la 560 EUR/tonă în aceeași perioadă. Prin urmare, în timp ce în 2017 și 2018 industria din Uniune a fost în măsură să transfere creșterile costurilor pe care le-a suportat la clienții ei și să rămână profitabilă, ea nu a mai putut proceda la fel în perioada de anchetă.
- (192) În urma comunicării constatările finale, GT a afirmat că Comisia nu a reușit să demonstreze modul în care industria din Uniune a fost în măsură să reflecte în prețurile sale de vânzare costurile suportate în 2017. Comisia nu a fost de acord. Verificările independente efectuate de la distanță ale răspunsurilor la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion și tabelul 10 de mai sus au confirmat că creșterea costurilor între 2016 și 2017 s-a tradus în prețuri de vânzare mai mari pe piața liberă în UE-27 între 2016 și 2017.

4.5.3.2. Costurile cu forța de muncă

- (193) Costurile medii cu forța de muncă ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

⁽¹⁶⁾ A se vedea, printre altele, tabelele 3 și 7 și considerentul 339 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 (a se vedea nota de subsol 10 de mai sus). Începând cu octombrie 2016, producătorii din Uniune au putut beneficia de protecție în urma Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1778 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Republica Populară Chineză (JO L 272, 7.10.2016, p. 33).

Tabelul 11

Costurile medii cu forța de muncă per angajat

	2016	2017	2018	PA
(EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
<i>Indice</i>	100	105	107	112

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (194) În cursul perioadei examinate, costul mediu cu forța de muncă per angajat a crescut cu 12 %. Acest tabel este identic cu tabelul 11 din regulamentul provizoriu.
- (195) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că creșterea costurilor cu forța de muncă nu ar putea fi legată în mod izolat de importurile din Turcia. Partea a reclamat faptul că regulamentul provizoriu nu a examinat motivele care stau la baza evoluției costurilor cu forța de muncă. Comisia a asigurat GT că, întrucât costul forței de muncă este unul dintre factorii luați în considerare în analiza prejudiciului, Comisia nu a luat în considerare niciun factor în mod izolat. Motivele creșterii costurilor cu forța de muncă au fost multiple, inclusiv angajamentele asumate față de sindicatele care reprezintă forța de muncă. Cu toate acestea, Comisia a reamintit că problema importantă din această analiză este măsura în care industria din Uniune ar putea transfera creșterile costurilor, astfel cum s-a examinat în secțiunea anterioară.

4.5.3.3. Stocurile

- (196) Nivelurile stocurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 12

Stocuri

	2016	2017	2018	PA
Stocuri finale (tone)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
<i>Indice</i>	100	117	82	84
Stocuri finale ca procentaj din producție (%)	4,5-5,5	5-6	4-5	4-5
<i>Indice</i>	100	110	81	85

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (197) În cursul perioadei examinate, nivelul stocurilor finale a scăzut cu 16 %. În ceea ce privește evoluția stocurilor finale ca procent din producție, acest indicator a rămas relativ stabil în cursul perioadei examinate, la aproximativ 5 % din volumul producției. Acest tabel este identic cu tabelul 12 din regulamentul provizoriu.
- (198) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a luat în considerare constatările Comisiei detaliate corespunzător în considerentul 125 din regulamentul provizoriu, conform cărora stocurile nu au fost considerate un indicator de prejudiciu important. Comisia nu a fost de acord. Astfel cum se explică în regulamentul provizoriu, majoritatea tipurilor de produse similare sunt fabricate pe baza unor comenzi specifice și, prin urmare, sunt furnizate după producție și nu sunt păstrate în stocuri. Comisia a ajuns la o concluzie similară cu privire la stocuri în anchetele anterioare vizând același produs ⁽¹⁸⁾. În plus, prezenta anchetă a confirmat că majoritatea tipurilor de produs similar sunt într-adevăr fabricate pe baza unor comenzi specifice ale utilizatorilor.

⁽¹⁸⁾ A se vedea, între altele, considerentul 292 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1795 (a se vedea nota de subsol 10 de mai sus).

- (199) În urma comunicării constatărilor finale, GT a pus sub semnul întrebării observațiile Comisiei cu privire la scăderea stocurilor finale ca procent din producție. Comisia a reamintit că stocurile finale, ca procent din volumul producției, au rămas relativ stabile, la aproximativ 5 % pe parcursul perioadei examinate și că acest factor nu este considerat un indicator important. Pentru Comisie, întrucât majoritatea tipurilor de produs similar sunt fabricate pe baza unor comenzi specifice ale utilizatorilor, ar fi nejustificat să se considere că stocurile stabile (ca procent din volumul producției) echivalează cu lipsa unui prejudiciu pentru industria din Uniune.

4.5.3.4. Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a procura capitaluri

- (200) Profitabilitatea, fluxul de numerar, investițiile și randamentul investițiilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 13

Profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor

	2016	2017	2018	PA
Profitabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din vânzări totale)	- 3,4	6,8	6,7	- 6,1
<i>Indice</i>	- 100	197	197	- 178
Fluxul de lichidități (EUR)	- 140 233 454	441 132 791	621 327 297	- 308 067 291
<i>Indice</i>	- 100	315	443	- 220
Investiții (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
<i>Indice</i>	100	162	146	108
Randamentul investițiilor (%)	- 3,1	9,7	10,2	- 13,0
<i>Indice</i>	- 100	317	331	- 424

Sursă: Producătorii din Uniune incluși în eșantion.

- (201) Profitabilitatea a evoluat negativ în cursul perioadei examinate, în pofida creșterii inițiale a profiturilor, înregistrată în 2017 și în 2018. Profitabilitatea a scăzut de la 6,8 % în 2017 până la - 6,1 % în perioada de anchetă.
- (202) Fluxul net de lichidități a fost pozitiv în perioada 2017-2018, atingând o valoare maximă în 2018, și a devenit negativ în perioada de anchetă, când profitabilitatea a înregistrat cel mai mic nivel din perioada examinată. Capacitatea de a procura capital a fost afectată de scăderea profiturilor.
- (203) Nivelul investițiilor anuale a crescut cu 8 % în cursul perioadei examinate, dar a scăzut în perioada de anchetă până la niveluri cu puțin peste cele înregistrate în 2016. Randamentul investițiilor a urmat aceeași tendință ca și profitabilitatea. Această parte a tabelului 13 este identică în ceea ce privește investițiile și randamentul investițiilor cu tabelul 13 din regulamentul provizoriu.
- (204) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a susținut că nivelurile investițiilor din tabelul 13 al regulamentulului provizoriu au fost imense și o dovadă clară a lipsei prejudiciului. Comisia nu a fost de acord cu concluzia GT, întrucât investițiile au avut loc în principal în 2017 și în 2018, adică după ce industria din Uniune a început să se redreseze în urma practicilor de dumping din trecut. Astfel cum se explică în considerentul 167 din regulamentul provizoriu, producătorii din Uniune nu au putut investi atât de mult cât ar fi dorit în cursul perioadei examinate. Întrucât industria din Uniune este o activitate cu utilizare intensivă a capitalului, investițiile nu au fost imense în termeni relativi. Capacitatea de a procura capital a fost afectată de scăderea profiturilor.

- (205) În urma comunicării constatărilor finale, GT a solicitat o explicație a creșterii cu 62 % a investițiilor între 2016 și 2017, întrucât măsurile privind HRFS împotriva a cinci țări terțe au intrat în vigoare în octombrie 2017. De la bun început, Comisia a observat că, în principiu, faptul că pe piață există importuri care fac obiectul unui dumping și care prejudiciază industria din Uniune nu poate fi utilizat pentru a descalifica deciziile investiționale luate de industria din Uniune, deoarece astfel s-ar recompensa implicit practica comercială ilegală în cauză. Pe fond, Comisia a reamintit că măsurile antidumping provizorii împotriva uneia dintre principalele surse de importuri de HRFS la momentul respectiv, China, au fost publicate la 7 octombrie 2016 ⁽¹⁹⁾, în timp ce măsurile definitive au urmat la începutul lunii aprilie 2017 ⁽²⁰⁾. În plus, tabelul 14 din prezentul regulament arată o scădere clară a importurilor care fac obiectul unui dumping din China, Rusia, Brazilia, Ucraina și Iran între 2016 și 2017, ceea ce a favorizat realizarea unor investiții întârziate în 2017.
- (206) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că anumite investiții legate de sănătate, siguranță și mediu nu generează profit sau randament al investițiilor. Comisia a considerat că industria din Uniune ar fi trebuit să fie în măsură să obțină profit chiar și atunci când și-a respectat angajamentele în materie de sănătate, siguranță și mediu. Investițiile legate de sănătate, siguranță și mediu nu împiedică întreprinderile să obțină profituri sănătoase în condiții normale de piață. Deși este de acord cu această concluzie, în urma comunicării constatărilor finale, GT a considerat că Comisia nu a efectuat o examinare obiectivă a profitabilității și a randamentului investițiilor deoarece investițiile legate de sănătate, siguranță și mediu costă foarte mult în anul în care au loc investițiile și nicio societate nu se așteaptă la un randament al acestor investiții. Comisia nu a fost de acord cu faptul că o industrie a Uniunii sănătoasă ar trebui să prezinte niveluri solide de profitabilitate și de randament al investițiilor care să permită cheltuieli care nu au un randament financiar al investiției, dar care sunt absolut necesare din motive de sănătate, siguranță și mediu.
- (207) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 126-131 din regulamentul provizoriu.

4.6. Concluzie privind prejudiciul

- (208) Deși consumul de pe piața liberă a scăzut ușor în cursul perioadei examinate (- 1 %), volumul vânzărilor industriei din Uniune pe piața liberă a crescut, cota sa de piață trecând de la [75-76 %] la [78-79 %]. Totuși, aceste mici îmbunătățiri în ceea ce privește volumul vânzărilor și cota de piață pot fi observate numai dacă se realizează o comparație cu anul 2016, când industria din Uniune a suferit un prejudiciu din cauza importurilor care fac obiectul unui dumping din alte țări. Totuși, producția și gradul de utilizare a capacității de producție ale industriei din Uniune au scăzut cu 4 % și, respectiv, cu 7 %, în perioada examinată. Între 2018 și perioada examinată au existat scăderi mai pronunțate ale producției și ale gradului de utilizare a capacității, iar vânzările pe piața liberă au scăzut, de asemenea. Industria din Uniune a înregistrat o creștere începând din 2017, redresându-se de pe urma importurilor incorecte care fac obiectul măsurilor antidumping și antisubvenție, dar situația ei s-a deteriorat în cursul perioadei de anchetă.
- (209) Costul de producție al industriei din Uniune a crescut semnificativ în cursul perioadei examinate (+ 36 %), în principal din cauza unei creșteri puternice a prețurilor materiilor prime.
- (210) Prețurile de vânzare ale industriei din Uniune au crescut mai mult decât costurile în 2017 și 2018, ceea ce a permis producătorilor din Uniune să se redreseze de pe urma practicilor de dumping prejudiciante din trecut și să ajungă la o profitabilitate de 6,7 %. Cu toate acestea, între 2018 și perioada de anchetă, pentru a-și menține cota de piață atunci când s-a confruntat cu importuri din Turcia care fac obiectul unui dumping, industria din Uniune a trebuit să își reducă prețurile de vânzare, în pofida creșterii costurilor (+ 4 %). Acest fapt a avut un efect devastator asupra profitabilității industriei din Uniune, care a scăzut de la + 6,7 % în 2018 până la - 6,1 % în perioada de anchetă.
- (211) Alți indicatori financiari (fluxul de lichidități, randamentul investițiilor) au urmat o tendință similară, în special în cursul perioadei de anchetă și, în consecință, nivelul investițiilor a scăzut puternic în perioada de anchetă, în comparație cu anii precedenți.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1778.

⁽²⁰⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/649.

- (212) Astfel cum s-a explicat în considerentul 16 de mai sus, retragerea UK a implicat o revizuire a indicatorilor macroeconomici și câteva alte date. Cu toate acestea, diferențele dintre tabelele 1-13 din regulamentul provizoriu și tabelele 1-13 din prezentul regulament sunt nesemnificative, atât în ceea ce privește unitățile, cât și tendințele. Nivelurile subcotării prețurilor de vânzare au rămas semnificative. În consecință, Comisia a concluzionat că retragerea UK nu modifică concluzia privind prejudiciul la care s-a ajuns în regulamentul provizoriu.
- (213) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat în mod definitiv că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

5.1. Efectele importurilor care fac obiectul unui dumping

- (214) În urma comunicării constatărilor provizorii, ÇİB și GT nu au fost de acord cu concluziile din secțiunea 5.1 din regulamentul provizoriu. GT a susținut că explicațiile cuprinse în secțiunea respectivă nu au putut justifica o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul pretins între 2018 și 2019, pe motiv că volumele importurilor din Turcia erau stabile și că atât prețurile importurilor din Turcia, cât și costul de producție al industriei din Uniune au scăzut în perioada respectivă. Comisia a constatat inexactitatea afirmațiilor GT. Pe de o parte, costul de producție al industriei din Uniune nu a scăzut în perioada respectivă. Dimpotrivă, el a crescut de la 540 EUR/tonă în 2018 la 560 EUR/tonă în 2019, astfel cum se arată în tabelul 10 din regulamentul provizoriu și în tabelul 10 din prezentul regulament. Pe de altă parte, între 2018 și 2019, volumele importurilor din Turcia au rămas relativ stabile (deși la niveluri mai mari în comparație cu 2016 și 2017), în timp ce prețurile lor au scăzut cu 8,5 %, astfel cum se arată în tabelele 4 și 5 din prezentul regulament. Comisia a observat că GT a considerat că nivelurile subcotării prețurilor de vânzare constatate în regulamentul provizoriu sunt nesemnificative, dar nu a contestat, cu toate acestea, faptul că HRFS este un produs foarte sensibil la prețuri. În plus, astfel cum a admis chiar GT, o mică diferență de preț a explicat creșterea cotei de piață a importurilor din Turcia ⁽²¹⁾. Așadar, pretențiile se resping. În orice caz, indiferent de existența subcotării prețurilor de vânzare, în cursul perioadei de anchetă industria din Uniune a trebuit să își mențină prețurile cu mult sub costurile sale de producție pentru a-și menține cota de piață din cauza scăderii prețurilor exercitate de volumele importurilor din Turcia la prețuri mai mici.
- (215) GT a afirmat, de asemenea, că importurile din Turcia nu au preluat din cota de piață a industriei din Uniune, ci au preluat doar o anumită parte din cota țărilor terțe, ceea ce nu ar putea avea niciun efect asupra producătorilor din Uniune. În aceeași ordine de idei, ÇİB a susținut că Comisia a ignorat faptul că importurile din Turcia au umplut golul lăsat de alte țări furnizoare. Partea a susținut, de asemenea, o lipsă de corelare în timp între performanța industriei din Uniune și evoluția importurilor din Turcia, deoarece, atunci când situația producătorilor din Uniune s-a deteriorat între al doilea și al treilea trimestru din 2019, astfel cum a susținut reclamantul, importurile din Turcia au scăzut, iar prețurile lor nu s-au modificat. În urma comunicării constatărilor finale, GT a afirmat că o analiză trimestrială a arătat că importurile din Turcia au început să scadă semnificativ de la începutul anului 2019. În aceeași ordine de idei, în urma comunicării constatărilor provizorii și finale, ÇİB a afirmat că Comisia nu a explicat motivul pentru care unii indicatori-cheie economici ai industriei din Uniune s-au îmbunătățit sau au rămas stabili în perioada 2016-2019, în timp ce importurile din Turcia au crescut treptat. În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB a afirmat că prejudiciul important trebuia să fie atribuit altor factori decât importurile din Turcia, întrucât, între 2016 și 2018, volumele importurilor din Turcia au crescut, la fel ca prețurile lor.
- (216) Comisia a fost de acord că importurile din Turcia care doar umpleau un gol nu ar fi fost problematice; cu toate acestea, astfel de importuri au ajuns în Uniune la prețuri de dumping incorecte. În ceea ce privește lipsa de corelare în timp, Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Într-adevăr, ÇİB a ignorat în analiza sa efectele presiunii asupra prețurilor exercitate de importurile din Turcia. Faptul că prejudiciul se manifestă mai degrabă în indicatorii legați de prețuri nu subminează o concluzie generală privind dumpingul prejudiciant. Astfel cum se afirmă în considerentul 139 din regulamentul provizoriu, 2019 a fost anul în care industria din Uniune a fost nevoită să își stabilească prețurile cu mult sub costuri pentru a-și menține cota de piață din cauza presiunii prețurilor exercitate de importurile din Turcia la prețuri mai mici. Prin urmare, există o corelație clară între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

⁽²¹⁾ Ultimul paragraf de la pagina 14 din t21.000916.

- (217) În urma comunicării constatărilor finale, GT a remarcat că, în esență, piața liberă este cea în care industria din Uniune concurează cu importurile. GT a susținut că creșterea cotei de piață a industriei din Uniune pe piața liberă dovedește absența prejudiciului determinat de importurile din Turcia. ÇİB a afirmat că creșterea vânzărilor industriei din Uniune pe piața liberă și creșterea cotei lor de piață în pofida prezenței importurilor din Turcia nu sprijină concluzia conform căreia industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei examinate. În opinia Comisiei, afirmațiile ambelor părți neglijează efectele presiunii asupra prețurilor exercitate de importurile din Turcia și arată că indicatorii referitori la prețuri indică un prejudiciu clar și demonstrabil. În perioada de anchetă, industria din Uniune a câștigat o parte din cotele de piață lăsate de anumite surse de import. Cu toate acestea, aceasta s-a realizat la prețuri de vânzare mult mai mici decât costurile, ca urmare a presiunii exercitate asupra prețurilor de importurile din Turcia și a prețurilor lor mai mici.
- (218) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 138-139 din regulamentul provizoriu.

5.2. Efectele altor factori

5.2.1. Importuri din țări terțe

- (219) Volumul importurilor din alte țări terțe a evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 14

Importuri din țări terțe

Țară		2016	2017	2018	PA
Federația Rusă	Volum (tone)	1 935 269	720 339	1 587 740	1 340 462
	Indice	100	37	82	69
	Cotă de piață (%)	5-6	2-3	4-5	3-4
	Indice	100	39	81	70
	Preț mediu (EUR/tonă)	335	468	496	443
	Indice	100	140	148	132
Serbia	Volum (tone)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indice	100	133	210	247
	Cotă de piață (%)	0-1	1-2	2-3	2-3
	Indice	100	139	207	249
	Preț mediu (EUR/tonă)	386	498	547	479
	Indice	100	129	142	124
India	Volum (tone)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indice	100	255	205	197
	Cotă de piață (%)	1-2	3-4	2-3	2-3
	Indice	100	266	202	199
	Preț mediu (EUR/tonă)	403	494	531	464
	Indice	100	122	132	115

Brazilia	Volum (tone)	654 633	369 251	266 555	114 142
	<i>Indice</i>	100	56	41	17
	Cotă de piață (%)	1-2	1-2	0-1	0-1
	<i>Indice</i>	100	59	40	18
	Preț mediu (EUR/tonă)	362	494	531	485
	<i>Indice</i>	100	136	147	134
Ucraina	Volum (tone)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	<i>Indice</i>	100	56	12	10
	Cotă de piață (%)	3-4	1-2	0-1	0-1
	<i>Indice</i>	100	59	12	10
	Preț mediu (EUR/tonă)	331	466	472	424
	<i>Indice</i>	100	141	142	128
Iran	Volum (tone)	917 783	76 707	56 026	3 377
	<i>Indice</i>	100	8	6	0
	Cotă de piață (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	<i>Indice</i>	100	9	6	0
	Preț mediu (EUR/tonă)	305	428	489	504
	<i>Indice</i>	100	140	160	165
China	Volum (tone)	1 024 619	8 456	579	525
	<i>Indice</i>	100	0,83	0,06	0,05
	Cotă de piață (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	<i>Indice</i>	100	1	0	0
	Preț mediu (EUR/tonă)	325	667	3 760	3 177
	<i>Indice</i>	100	205	1 158	978
Alte țări terțe	Volum (tone)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	<i>Indice</i>	100	167	161	133
	Cotă de piață (%)	2-3	4-5	4-5	3-4
	<i>Indice</i>	100	174	159	134
	Preț mediu (EUR/tonă)	384	493	562	523
	<i>Indice</i>	100	128	146	136
Total pentru toate țările terțe cu excepția Turciei	Volum (tone)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	<i>Indice</i>	100	67	71	62
	Cotă de piață (%)	21-22	15-16	15-16	12,5-13,5
	<i>Indice</i>	100	70	69	62
	Preț mediu (EUR/tonă)	344	480	530	477
	<i>Indice</i>	100	141	154	139

Sursă: Eurostat

- (220) În cursul perioadei examinate, importurile din alte țări decât Turcia au scăzut cu 38 %; cota lor de piață a scăzut de la 21-22 % la 12,5-13,5 %.
- (221) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a considerat că regulamentul provizoriu a ignorat prețul (mic) al importurilor din anumite țări terțe și că prețurile importurilor din Turcia nu ar fi putut cauza prejudiciul producătorilor din Uniune. GT și-a întemeiat această concluzie pe faptul că, în primul rând, având în vedere datele prezentate în tabelul 14 din regulamentul provizoriu, prețurile generale ale importurilor au scăzut mai mult decât prețurile importurilor din Turcia considerate individual din 2018 până la perioada de anchetă și că, în al doilea rând, a existat o volatilitate puternică a prețurilor HRFS. GT a afirmat că volumul cumulat al importurilor din toate țările terțe, cu excepția Turciei, a fost aproape dublu față de volumul importurilor din Turcia. Întrucât prețurile lor erau mai mici decât prețurile importurilor din Turcia, GT a susținut că efectul lor nu putea fi ignorat. În acest sens, ÇİB a afirmat că scăderea rapidă a prețurilor importurilor din India a coincis cu scăderea profitabilității producătorilor din Uniune.
- (222) Comisia a analizat volumele, valorile și tendințele importurilor din alte țări terțe, dar a constatat că impactul acestora nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile din Turcia care fac obiectul unui dumping și prejudiciul important suferit de producătorii din Uniune. În ceea ce privește comparația prețurilor efectuată de GT între prețurile de import din Turcia și prețurile de import din alte surse, Comisia observă că acestea din urmă sunt subestimate, deoarece GT nu a ținut seama de faptul că datele Eurostat privind prețurile nu includ taxele antidumping și compensatorii plătite. În ceea ce privește importurile din India, astfel cum se menționează în considerentul 144 din regulamentul provizoriu, gama exactă de produse a acestor importuri și, prin urmare, dacă acestea au subcotat de fapt prețurile de vânzare ale industriei din Uniune nu poate fi stabilită doar pe baza prețurilor medii ale Eurostat. Nicio parte nu a furnizat elemente de probă per tip de produs care să sugereze o subcotare semnificativă a prețurilor de vânzare din partea importurilor indiene. Mai important, nicio parte nu a contestat faptul că volumele importurilor din India s-au ridicat la un sfert din cele ale importurilor din Turcia și, prin urmare, nu au fost în măsură să atenueze legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul constat în acest caz. În urma comunicării constatărilor provizorii, reclamantul a susținut că nu are cunoștință de nicio informație care ar sugera că importurile din India ar fi fost vândute la prețuri de dumping în Uniune sau că ar fi cauzat vreun prejudiciu producătorilor din Uniune. Astfel, având în vedere cota de piață relativ modestă a importurilor din India, aceste importuri nu au putut exercita presiune asupra producătorilor din Uniune în aceeași măsură ca importurile din Turcia care fac obiectul unui dumping.
- (223) În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB a contestat analiza și concluziile formulate în cadrul acestei secțiuni, iar GT a afirmat că Comisia „a ales să nu examineze efectele” importurilor din alte țări terțe și nu a reușit să demonstreze că aceste importuri nu au cauzat niciun prejudiciu producătorilor din Uniune. Comisia nu a fost de acord cu părțile, întrucât a examinat toate informațiile relevante cu privire la chestiunea aflată la dosar. De exemplu, nicio parte, nici GT, nici ÇİB, nu a furnizat, în niciun stadiu al anchetei, elemente de probă pentru fiecare tip de produs care sugerează o subcotare semnificativă a prețurilor de vânzare din partea importurilor indiene (sau din partea importurilor din Serbia, astfel cum susține ÇİB). Comisia a concluzionat că elementele de probă din dosar nu susțin pretenția privind presupusele efecte ale importurilor din alte țări terțe. Această concluzie nu subminează constatarea cu privire la amploarea presiunii exercitate de astfel de importuri asupra producătorilor din Uniune, în paralel cu importurile care fac obiectul unui dumping din Turcia. Constatarea conform căreia importurile din țări terțe nu ar fi putut atenua relația de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Turcia și prejudiciul suferit de industria din Uniune a fost confirmată. Pe baza acestor considerații, concluzia generală privind legătura de cauzalitate a fost, de asemenea, confirmată.
- (224) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 140-146 din regulamentul provizoriu.

5.2.2. Performanța la export a industriei din Uniune

- (225) Volumul și prețurile exporturilor industriei din Uniune practicate față de părți neafiliate au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

Tabelul 15

Vânzări la export

	2016	2017	2018	PA
Volumul exporturilor (tone)	1-2 milioane	1-2 milioane	1-2 milioane	1-2 milioane
Indice	100	102	102	121

Preț mediu (EUR/tonă)	376	502	554	468
Indice	100	133	147	124

Sursă: Eurofer (volumele) și producătorii din Uniune incluși în eșantion (prețurile medii).

- (226) Producătorii din Uniune au crescut volumul exporturilor cu 21 % în cursul perioadei examinate, rămânând la puțin sub 2 milioane de tone în 2019. În ansamblu, volumele exportate de industria din Uniune au reprezentat mai puțin de 6 % din volumul vânzărilor sale pe piața liberă a Uniunii.
- (227) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 147-149 din regulamentul provizoriu.

5.2.3. Consumul captiv

- (228) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a solicitat Comisiei să colecteze mai multe date și să examineze suplimentar cererea de pe piața captivă. GT a remarcat anumite defalcări în publicația reclamantului „Industria siderurgică europeană în cifrele anului 2020” și rezultatele negative publicate de Asociația Constructorilor Europeni de Automobile în raportul ei din 2019.
- (229) Există două utilizări principale ale produselor plate din oțel laminate la cald. În primul rând, ele reprezintă materia primă pentru fabricarea a diferite produse cu valoare adăugată în aval, începând cu produse din oțel plate laminate la rece și produse cu înveliș. În al doilea rând, ele sunt utilizate ca materiale de intrare industriale achiziționate de utilizatori finali pentru diverse aplicații, inclusiv pentru construcții (producția de țevi din oțel), construcții navale, recipiente de gaz, automobile, recipiente sub presiune și conducte energetice. Datele prezentate de GT nu au permis o evaluare a cererii în gama largă de sectoare consumatoare în cauză. Comisia a constatat că activitatea de producție totală în sectoarele utilizatoare de oțel din Uniune a scăzut cu 0,2 % în 2019 – în urma unei creșteri de 2,9 % în 2018 – ceea ce a reprezentat prima scădere a producției începând din 2013. Creșterea negativă din 2019 a fost rezultatul unei creșteri a sectorului construcțiilor și al unei scăderi în toate celelalte sectoare utilizatoare de oțel (cea mai pronunțată fiind înregistrată de sectorul automobilelor) ⁽²²⁾. Comisia a recunoscut că creșterea negativă înregistrată în numeroase sectoare utilizatoare de oțel în 2019 a fost o provocare pentru producătorii de HRFS. Cu toate acestea, s-a constatat că această situație nu atenuază legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Turcia și situația de prejudiciere a industriei din Uniune în cursul perioadei de anchetă, având în vedere creșterea volumelor respectivelor importuri, efectul lor asupra prețurilor industriei din Uniune și alți factori prejudicianți identificați mai sus.
- (230) În urma comunicării constatărilor finale, GT a susținut o lipsă de examinare a efectelor consumului captiv incompatibilă cu normele OMC. GT a declarat că Comisia „a ales să nu examineze” „deteriorarea extraordinară a industriilor utilizatoare de oțel din UE”. Comisia nu a fost de acord. GT nu a furnizat elemente de probă în sprijinul pretenției sale. Publicațiile de la nota de subsol 16 din regulamentul provizoriu nu indică presupusa „deteriorare extraordinară a industriilor siderurgice utilizatoare din UE”. În cursul anchetei, niciun utilizator nu a emis pretenții similare. Astfel cum a fost evidențiat în considerentul 195 din regulamentul provizoriu, utilizatorii de pe principalele piețe din aval, cum ar fi industria automobilelor, a echipamentelor industriale sau sectorul construcțiilor, nu au manifestat interes pentru anchetă.
- (231) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 150-151 din regulamentul provizoriu.

⁽²²⁾ Raport economic, Perspectivele economice și piața oțelului 2020-2021, raport privind al doilea trimestru – Date până la și incluzând întregul an 2019, 12 mai 2020, Eurofer, descărcabil de la adresa <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, și Perspectiva pe termen scurt a produselor din oțel pe plan mondial în octombrie 2019, 14 octombrie 2019, World Steel Association (Asociația mondială a oțelului), document disponibil la adresa <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>

5.2.4. Evoluția cererii

- (232) În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB a atribuit prejudiciul unei scăderi generale a consumului din Uniune, în timp ce GT a afirmat că scăderea consumului a cauzat o scădere a volumelor producției industriei din Uniune. Comisia a observat că, astfel cum se arată în tabelul 1, consumul de pe piața liberă, și anume piața în care în principal există concurența cu importurile, a scăzut cu 1 % în cursul perioadei examinate. Comisia nu consideră că magnitudinea scăderii consumului din Uniune a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Turcia și situația de prejudiciere a industriei din Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (233) Din perspectiva considerațiilor din secțiunea precedentă și în lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 152-153 din regulamentul provizoriu. Evoluția cererii pe baza datelor privind UE-27 nu modifică aceste concluzii.

5.2.5. Prețurile materiilor prime

- (234) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 154-155 din regulamentul provizoriu.

5.2.6. Alți factori

- (235) În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB a susținut că prejudiciul important trebuie să fie atribuit schimbărilor de pe piața Uniunii, eforturilor de restructurare și raționalizare realizate de producătorii din Uniune, unei anumite politici de achiziționare și importurilor la prețuri mici din alte țări terțe. Pretențiile nu au fost susținute și, prin urmare, au fost respinse.
- (236) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 147-149 din regulamentul provizoriu.

5.3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (237) Pe baza celor de mai sus și în absența oricăror alte observații, Comisia a concluzionat că niciunul dintre factorii analizați individual sau colectiv nu a atenuat legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune în sensul că o astfel de legătură nu ar mai fi autentică și substanțială, confirmând concluzia din considerentele 159-161 din regulamentul provizoriu.

6. NIVELUL MĂSURILOR

6.1. Marja de subcotare a prețurilor indicative

- (238) În urma comunicării constatărilor provizorii, reclamantul s-a opus utilizării de către Comisie a profitului mediu realizat în anul 2017, și anume 6,8 %, ca bază pentru profitul-țintă utilizat pentru calcularea marjei de subcotare a prețurilor indicative. Reclamantul a susținut că, în 2017, industria din Uniune continua să sufere de pe urma importurilor care fac obiectul unui dumping provenite din alte surse, că Comisia nu și-a respectat practica standard și că chiar ÇİB a propus o marjă de profit mai mare. Reclamantul a insistat asupra faptului că profitul-țintă ar trebui să se situeze în intervalul 10-15 %, la fel ca procentul de 12,9 % utilizat într-o anchetă anterioară privind importurile de același produs ⁽²³⁾, deși a admis că baza minimă pentru profitul-țintă ar putea fi 7,9 %, care a fost profitul-țintă utilizat în cadrul celei mai recente anchete vizând acest produs.
- (239) Comisia a evaluat pretenția. Astfel cum se explică în considerentele 164 și 166 din regulamentul provizoriu, Comisia și-a bazat determinarea profitului-țintă pe dispozițiile articolului 7 alineatul (2c) din regulamentul de bază, deși un an cu „condiții normale de concurență” înainte de creșterea importurilor din Turcia nu a putut fi identificat într-un interval de timp rezonabil. În plus, astfel cum s-a subliniat deja în secțiunea 4.5.1 de mai sus, Comisia nu a fost în măsură să concluzioneze că, în 2017, industria din Uniune era încă afectată de importurile care fac obiectul unui dumping, astfel cum a susținut reclamantul. În cadrul anchetei antidumping împotriva Braziliei, Iranului, Rusiei și Ucrainei, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016.

⁽²³⁾ Decizia nr. 284/2000/CECO a Comisiei din 4 februarie 2000 de instituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de anumite produse laminate plate din fier sau din oțeluri nealiatate, cu o lățime de minimum 600 mm, neplacate și neacoperite, în rulouri, simplu laminate la cald, originare din India și Taiwan și de acceptare a angajamentelor oferite de anumiți producători-exportatori și de încheiere a procedurii antidumping privind importurile originare din Africa de Sud (JO L 31, 5.2.2000, p. 44).

Faptul că măsurile de protecție definitive împotriva importurilor din aceste surse au fost instituite în octombrie 2017 nu înseamnă că practicile de dumping prejudiciante au continuat să existe în 2017. Acest fapt este confirmat de scăderea mare a importurilor din aceste cinci țări în 2017, astfel cum s-a menționat deja în considerentul 163 de mai sus. În consecință, Comisia a confirmat că anul 2017 a constituit cea mai bună bază pentru stabilirea profitului-țintă în contextul prezentei anchete. În orice caz, având în vedere marjele de dumping constatate în acest caz, chiar acceptarea pretenției de a utiliza un profit-țintă mai mare nu ar avea niciun impact asupra nivelului măsurilor.

- (240) În etapa provizorie, Comisia a utilizat datele furnizate de *Bloomberg New Energy Finance* pentru a stabili prețurile estimative ale certificatelor de emisii (ETS) permise de UE pentru a calcula viitoarele costuri de mediu. Aceste prețuri au fost actualizate în etapa definitivă cu datele extrase la 15 februarie 2020.
- (241) Considerentul 216 din regulamentul provizoriu se referă la observațiile privind calcularea prejudiciului primite de la un producător din Uniune inclus în eșantion în contextul articolului 19a din regulamentul de bază. Partea a pretins că media cantităților viitoare de HRFS care urmează să fie produse ar trebui utilizată în locul mediei produselor viitoare din amonte utilizate în producția de HRFS pentru a evalua viitoarele costuri de asigurare a conformității suportate de industria din Uniune pentru a adera la costurile de mediu și sociale ale producției care rezultă din acordurile multilaterale de mediu sau din obligațiile sociale. În cadrul prezentei proceduri, luând în considerare informațiile disponibile furnizate de cei trei producători din Uniune incluși în eșantion și verificate de Comisie, aceasta din urmă a constatat că produsele din amonte sunt cele care au generat în mod direct emisii de poluanți și, prin urmare, acela a fost nivelul adecvat pentru evaluarea viitoarelor costuri de asigurare a conformității. Aceste costuri au fost ulterior aplicate producției produsului care face obiectul anchetei, pe baza raportului de consum al produsului din aval care generează emisii în producția produsului care face obiectul anchetei.
- (242) Astfel cum s-a explicat în secțiunea 1.8 de mai sus, componența Uniunii s-a schimbat în 2021, fapt care a implicat și o modificare a setului de date utilizat pentru a stabili marja de subcotare a prețurilor indicative. Nivelul de eliminare a prejudiciului pentru UE-27 este prezentat în tabelul următor.

Țară	Societate	Marjă de dumping	Marja de subcotare a prețurilor indicative
Turcia	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Grupul Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Toate celelalte întreprinderi	7,3 %	21 %

- (243) În absența oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 163-170 din regulamentul provizoriu, astfel cum au fost modificate în tabelul de mai sus.

6.2. Examinarea marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei din Uniune

- (244) În lipsa oricăror observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 171-172 din regulamentul provizoriu.

6.3. Concluzie

- (245) În urma evaluării de mai sus, Comisia a concluzionat că este adecvat să se stabilească cuantumul taxelor definitive în conformitate cu regula taxei mai mici din articolul 7 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (4) paragraful al doilea din regulamentul de bază. În consecință, taxele antidumping definitive se stabilesc după cum urmează:

Țară	Societate	Taxă antidumping definitivă
Turcia	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Grupul Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Toate celelalte întreprinderi	7,3 %

7. INTERESUL UNIUNII

7.1. Interesul industriei din Uniune

- (246) În urma comunicării constatărilor provizorii, reclamantul a afirmat că planurile de extindere recent anunțate ale exportatorilor turci reprezintă un motiv suplimentar pentru care măsurile antidumping sunt în interesul Uniunii. Nicio parte nu a contestat faptul că măsurile ar fi în interesul industriei din Uniune. Concluziile prezentate în considerentele 175-179 din regulamentul provizoriu au fost astfel confirmate.

7.2. Interesul importatorilor neafiliați

- (247) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT și ÇİB au afirmat că producătorii din Uniune erau deja protejați de importuri. ÇİB a susținut că importurile din Turcia au scăzut semnificativ în ultimul trimestru al anului 2019 în comparație cu primul trimestru al anului respectiv. În acest sens, GT a subliniat măsurile de salvagardare definitive însemnând plafoane cantitative („contingente” sau „contingente tarifare/CT”) și taxe suplimentare de 25 % care trebuie plătite după epuizarea contingentului. GT a reamintit că importatorii și utilizatorii au afirmat înainte de instituirea măsurilor provizorii că măsurile de apărare comercială au afectat grav securitatea aprovizionării și au făcut ca activitățile importatorilor să fie mai dificile. GT a adăugat că, din cauza măsurilor antidumping provizorii și a contingentelor specifice de țară în contextul măsurilor de salvagardare în vigoare până la sfârșitul lunii iunie 2021, importatorii și utilizatorii nu vor putea găsi o nouă sursă de import pentru a satisface cererea în Uniune.

- (248) Comisia a considerat că considerentele 188-193 din regulamentul provizoriu resping în mare măsură pretențiile referitoare la orice presupus deficit de ofertă, inclusiv cel menționat anterior de către GT în urma comunicării constatărilor provizorii. Comisia a remarcat, de asemenea, că măsurile de salvagardare și antidumping abordează situații diferite. În acest caz, măsurile de salvagardare au fost instituite, într-adevăr, sub forma unui CT, dar acest aspect nu împiedică instituirea măsurilor de eliminare a practicilor comerciale incorecte, în particular în limitele CT și anume, înainte de aplicarea oricărei taxe de salvagardare.

- (249) De asemenea, astfel cum se explică în considerentul 192 din regulamentul provizoriu, instituirea de măsuri antidumping nu înseamnă că importurile din Turcia vor înceta sau că acestea vor chiar scădea în mod semnificativ. Constatările anchetei susțin această concluzie. În urma comunicării constatărilor provizorii, niciun importator nu a transmis date cantitative care să arate că măsurile antidumping care decurg din procedura actuală ar avea un impact disproporționat asupra activităților sale. Nivelul măsurilor nu ar trebui să împiedice producătorii de oțel turci să își vândă HRFS în Uniune și importatorilor din Uniune. Într-adevăr, un raport de presă din 2021 al *Steel Business Briefing* a evidențiat că, în 2020, Uniunea rămâne principala piață de export a Turciei pentru rulourile laminare la cald ⁽²⁴⁾. Aceeași sursă raportează cu privire la capacitatea suplimentară aferentă HRFS în Turcia ⁽²⁵⁾.
- (250) În lipsa oricăror alte observații referitoare la interesul importatorilor neafiliați, au fost confirmate concluziile prezentate în considerentele 180-182 din regulamentul provizoriu.

7.3. Interesul utilizatorilor

- (251) Observațiile GT în urma comunicării constatărilor provizorii cu privire la utilizatori au fost aceleași cu observațiile referitoare la importatorii neafiliați și au fost deja abordate în secțiunea 7.2.
- (252) În urma comunicării constatărilor provizorii, ÇİB și-a exprimat îngrijorarea cu privire la o scădere a calității și a inovării pe piața Uniunii ca urmare a măsurilor. Comisia a considerat nefondată pretenția, foarte generală și nesusținută de niciun element de probă. Comisia a constatat că, în pofida circumstanțelor dificile de pe piață, producătorii din Uniune au continuat să ofere produse de înaltă calitate pe parcursul întregii perioade examinate. Comisia estimează că măsurile antidumping vor crea condiții de concurență echitabile care vor permite industriei din Uniune să ofere mai multe produse inovatoare și de înaltă calitate în beneficiul tuturor actorilor.
- (253) Consorțiul de utilizatori și importatori ai HRFS („consorțiul”) a transmis observații cu privire la regulamentul provizoriu ⁽²⁶⁾. În primul rând, consorțiul a susținut că, după perioada de anchetă, producătorii din Uniune ar fi redus volumul producției pe care îl pun la dispoziție pe piața liberă a Uniunii. Consorțiul a evidențiat că această presupusă practică, împreună cu măsurile de apărare comercială în vigoare în prezent împotriva produselor din alte surse, a condus la o creștere „fără precedent” a prețurilor pe piața Uniunii. Consorțiul a pretins că, prin urmare, utilizatorii independenți din Uniune nu au fost în măsură să se aprovizioneze cu o materie primă esențială (HRFS) de la producători din Uniune. În schimb, creșterea prețurilor ar fi permis producătorilor din Uniune să își îmbunătățească marjele de profit până la un punct în care s-ar fi redresat în urma oricărui presupus prejudiciu suferit în cursul perioadei de anchetă. Consorțiul a considerat că jurisprudența instanțelor UE a permis Comisiei să evalueze evoluțiile ulterioare PA în cadrul analizei interesului Uniunii și că, în acest caz, astfel de evoluții ar necesita încetarea măsurii. În legătură cu acest argument, consorțiul a susținut, în plus, că, din cauza presupusei deficitului de oferte din partea producătorilor din Uniune și a creșterii consecutive a prețurilor, utilizatorii independenți din Uniune nu au avut altă opțiune decât să se bazeze pe importuri în cantități relevante. În acest sens, consorțiul a afirmat că măsurile de apărare comercială în vigoare împotriva produselor provenite din anumite surse, precum și măsura provizorie împotriva importurilor din Turcia, amenință capacitatea de a obține HRFS din țări terțe. Consorțiul a evidențiat că alte țări terțe nu ar putea înlocui Turcia ca țara furnizoare cea mai fiabilă. Consorțiul a contestat și constatarea Comisiei cu privire la capacitatea utilizatorilor de a se adapta la modificările normative și de a schimba furnizorii. Consorțiul a pretins că, în practică, acest fapt este rareori posibil și că achiziționarea unor volume limitate de la alți producători din țări terțe nu poate fi considerată un semn că utilizatorii pot schimba rapid furnizorii. Consorțiul pune sub semnul întrebării capacitatea, și chiar disponibilitatea, industriei din Uniune de a furniza volume suplimentare relevante utilizatorilor independenți din aval din Uniune și capacitatea altor țări decât Turcia de a furniza cantități semnificative de HRFS în Uniune. Toate aceste elemente, a susținut Consorțiul, ar conduce la o creștere nesustenabilă a costurilor unei materii prime esențiale pentru utilizatori, afectându-i în mod disproporționat.
- (254) În urma comunicării constatărilor provizorii, ÇİB și-a exprimat îngrijorarea cu privire la o creștere a prețurilor HRFS pe piața Uniunii ca urmare a măsurilor și a contestat considerentul 191 din regulamentul provizoriu, potrivit căruia producătorii din Uniune și-ar putea utiliza capacitatea neutilizată pentru a satisface cererea utilizatorilor neafiliați.

⁽²⁴⁾ t21.000701, anexa 2.

⁽²⁵⁾ t21.000701, anexa 1 și anexa 3.

⁽²⁶⁾ t21.000721.

- (255) Reclamantul a contestat aceste afirmații ⁽²⁷⁾. În particular, el a făcut referire la surse care indică creșterea capacității de producție în 2021, inclusiv prin repornirea anumitor cuptoare, precum și la existența unor surse suficiente de aprovizionare, atât în Uniune, cât și din țări terțe. Reclamantul a recunoscut că orice dezechilibru al lanțului de aprovizionare de pe piață ar fi avut doar un caracter temporar și ar fi fost cauzat de efectul perturbator al pandemiei de COVID-19, inclusiv de închiderea unor cuptoare. Reclamantul a susținut, în plus, că există numeroase surse alternative în Uniune și în afara acesteia pentru a satisface orice creștere a cererii din Uniune, inclusiv existența unei capacități neutilizate abundente în Uniune și în întreaga lume. El a susținut, de asemenea, că este probabil ca Turcia să continue aprovizionarea pieței Uniunii, având în vedere nivelul moderat al taxelor antidumping instituite. În cele din urmă, reclamantul a reiterat faptul că taxa antidumping nu ar avea niciun impact semnificativ asupra costurilor utilizatorilor, referindu-se la simulările pe care le-a furnizat într-o etapă anterioară a procedurii.
- (256) În urma comunicării constatărilor finale, GT a pretins că, în cazul în care Comisia ar institui o măsură de salvagardare definitivă, pe lângă măsura de salvagardare existentă și alte taxe antidumping și compensatorii în vigoare împotriva produselor în cauză provenite din alte surse, ar exista posibilitatea unui deficit de ofertă. GT a pretins în plus că importurile din Turcia au început să scadă în 2019 ca urmare a măsurii de salvagardare în vigoare și că „este de părere că orice măsură suplimentară va cauza încetarea importurilor din Turcia” și a întrebat cum ar putea Comisia fi sigură că importurile din Turcia nu vor înceta.
- (257) Comisia a abordat mai întâi pretențiile privind deficitul de ofertă, disponibilitatea altor surse și capacitatea de adaptare la schimbările normative și de a schimba furnizorii. Ulterior, ea a abordat pretenția privind utilizarea datelor ulterioare PA.
- (258) Comisia a constatat că argumentul consorțiului și al GT privind deficitul de ofertă este în contradicție cu cifrele și tendințele stabilite în cadrul anchetei. Acest fapt este valabil atât la nivel general, cât și la nivelul datelor prezentate de utilizatorii care au cooperat. La nivel general, Comisia a observat mai întâi că, în cadrul măsurii de salvagardare privind oțelul ⁽²⁸⁾, au existat cantități foarte mari de CT scutite de taxe vamale disponibile în mod constant și din ce în ce mai mult în cursul perioadei de anchetă ⁽²⁹⁾. Prin urmare, dacă în Uniune ar fi existat o cerere pentru volume mai mari de importuri, aceasta ar fi putut fi satisfăcută fără taxe vamale. În al doilea rând, ancheta a confirmat faptul că industria din Uniune dispune de o suficientă capacitate neutilizată ⁽³⁰⁾ care i-ar permite să își crească în continuare producția în Uniune. Nu există nicio justificare economică pentru ca producătorii din Uniune să nu își utilizeze capacitățile (neutilizate) pentru a satisface cererea din Uniune, indiferent dacă utilizatorii sunt sau nu afiliați, în special atunci când se află într-o situație economică mai puțin decât optimă. În al treilea rând, Comisia și-a reiterat constatările în etapa provizorie ⁽³¹⁾ cu privire la capacitatea țărilor terțe de a furniza HRFS în cantități relevante și a reamintit că ele ar putea să își sporească și mai mult prezența pe piața Uniunii, așa cum unele dintre ele au făcut-o deja, dacă există cerere. În cele din urmă, Comisia a făcut trimitere la constatarea sa din considerentul 192 din regulamentul provizoriu privind prezumția nefondată potrivit căreia importurile din Turcia ar dispărea de pe piața Uniunii în cazul în care Comisia ar institui o taxă defensivă. Comisia a reamintit, în acest sens, că unele dintre țările care fac obiectul măsurilor au continuat să exporte în Uniune și, în anumite cazuri, în cantități substanțiale ⁽³²⁾.
- (259) În plus, pretenția consorțiului este în contradicție și cu datele furnizate de utilizatorii independenți înșiși în cadrul anchetei. În primul rând, ponderea importurilor din Turcia în portofoliul acestor utilizatori este destul de limitată (sub 15 % în ansamblu). Achizițiile turcești reprezintă mai puțin de jumătate din cota importurilor de alte origini și sunt de aproape cinci ori mai mici decât achizițiile lor de la producătorii din Uniune, de departe principalul furnizor al utilizatorilor. În plus, Comisia a confirmat că cifrele disponibile în răspunsurile la chestionar primite de la utilizatorii neafiliați arată în mod clar nu numai că aceștia pot schimba (și, de fapt, au putut schimba), de la un an la altul, în mod semnificativ, configurația surselor lor de aprovizionare, dar și că pot face această schimbare în condiții de volume substanțiale. În această privință, Comisia a observat că utilizatorii cooperanți și-au dublat și chiar triplat

⁽²⁷⁾ t21.000931.

⁽²⁸⁾ În iulie 2018, Comisia a impus o măsură de salvagardare provizorie, care a devenit definitivă în februarie 2019 și care a fost în vigoare pe parcursul întregii perioade de anchetă. În cadrul acestei măsuri, HRFS corespunde în mare măsură categoriei de produse 1. Prin urmare, evoluția utilizării CT în cadrul măsurii de salvagardare este relevantă în scopul prezentei anchete.

⁽²⁹⁾ Considerentele 45-50 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/894 al Comisiei din 29 iunie 2020 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 de instituire a unor măsuri de salvagardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 206, 30.6.2020, p. 27).

⁽³⁰⁾ Tabelul 6 din Regulamentul de instituire a unor măsuri antidumping provizorii.

⁽³¹⁾ Considerentele 188 și 189 din Regulamentul de instituire a unor măsuri antidumping provizorii.

⁽³²⁾ Considerentele 21-23 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1590 al Comisiei din 26 septembrie 2019 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/159 de instituire a unor măsuri de salvagardare definitive împotriva importurilor de anumite produse siderurgice (JO L 248, 27.9.2019, p. 28).

importurile provenite de la anumite surse în cursul perioadei de anchetă (importurile din aceste țări terțe crescând, în general, cu 40 %). Utilizatorii au început și să cumpere în perioada de anchetă de la surse de la care nu cumpăraseră în anul anterior perioadei de anchetă, în timp ce au încetat să cumpere de la anumite surse de la care cumpăraseră până în 2018. Datele disponibile în dosar contrazic astfel afirmația consorțiului potrivit căreia utilizatorii nu pot achiziționa decât volume limitate de HRFS din alte țări terțe și că, în practică, trecerea la alți furnizori este rareori posibilă.

- (260) În ceea ce privește pretențiile emise de GT, Comisia a observat că, în ceea ce privește scăderea importurilor în 2019, Turcia nu a fost în măsură să atingă CT global disponibil până la 1 iulie 2020 ⁽³³⁾. În plus, Comisia nu a văzut nicio legătură între o reducere a importurilor într-un anumit an și pretenția că aceste importuri vor înceta ca urmare a instituirii unei taxe antidumping definitive, iar GT nu a furnizat nicio dovadă în acest sens. În plus, Comisia a observat că nivelul importurilor din Turcia de la instituirea unei taxe antidumping provizorii arată că aceste importuri nu au încetat. Dimpotrivă, Turcia și-a utilizat foarte mult (92 %) CT-ul specific de țară în perioada ianuarie-martie 2021 și a continuat să exporte volume relevante în trimestrul aprilie-iunie 2021. Aceste date arată că, în pofida unei taxe antidumping provizorii în vigoare, Turcia a continuat să furnizeze volume proporționale cu volumele contingentare care i-au fost alocate în temeiul măsurii de salvagardare.
- (261) Ca reacție la afirmația ÇİB, Comisia a observat din nou, în legătură cu presupusa reducere a importurilor la care Asociația s-a referit (primul trimestru din 2019 față de al patrulea trimestru din 2019), că Turcia ar fi putut furniza volume suplimentare în cadrul regimului de contingente scutite de taxe vamale ⁽³⁴⁾ în ultimul trimestru al anului 2019. Cu toate acestea, Comisia nu a reușit să înțeleagă în ce măsură o reducere a importurilor din Turcia ar însemna, în sine, un deficit de aprovizionare pe piață. Comisia a reamintit că piața Uniunii și-a demonstrat capacitatea de a se adapta la diferite surse de aprovizionare, în funcție de modificările în materie de reglementare, cum ar fi impunerea de măsuri de apărare comercială.
- (262) Prin urmare, având în vedere faptele de mai sus, Comisia a respins afirmațiile consorțiului, ale GT și ale ÇİB.
- (263) În ceea ce privește cererea de extindere de către Comisie a constatărilor sale pentru a ține seama de evoluțiile ulterioare PA, consorțiul a indicat, în observațiile sale, o creștere fără precedent a prețurilor care ar fi avut loc între sfârșitul anului 2020 și primul trimestru al anului 2021. Consorțiul a adăugat că o astfel de creștere a prețurilor i-a amenințat operațiunile în Uniune și că, la aceste prețuri, producătorii din Uniune și-ar fi mărit profiturile și, prin urmare, și-ar fi revenit de pe urma oricărui prejudiciu suferit în cursul perioadei de anchetă.
- (264) În urma comunicării constatărilor finale, ÇİB și GT au criticat constatarea Comisiei în această privință. La rândul său, reclamantul a susținut că Comisia nu ar trebui să evalueze evoluțiile ulterioare PA, deoarece circumstanțele prezente în acest caz nu sunt de natură excepțională și, în orice caz, ele ar fi doar pe termen scurt și nu structurale.
- (265) Comisia a considerat că o afirmație potrivit căreia o creștere a prețurilor ar fi putut avea loc la un anumit moment după perioada de anchetă nu poate, în sine, să pună sub semnul întrebării constatările stabilite de anchetă în etapa provizorie și în cea definitivă. Comisia a observat că pretenția emisă de consorțiu nu conține niciun context relevant și niciun element de probă care să demonstreze în mod clar că constatările anchetei bazate pe datele referitoare la PA sunt invalidate doar de o astfel de evoluție. În plus, afirmația potrivit căreia industria din Uniune s-ar fi redresat în urma situației sale prejudiciate este nefondată și nu este susținută de nici măcar un element de probă. Comisia a reamintit că articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază menționează că informațiile cu privire la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă nu se iau, în mod normal, în considerare.

⁽³³⁾ Această afirmație este valabilă pentru ambele perioade, și anume pentru perioada în care Turcia a făcut obiectul unui CT global (2 februarie-30 septembrie 2019) și pentru perioada în care Turcia a făcut obiectul unui plafon de 30 % în cadrul unui CT global începând cu 1 octombrie 2019.

⁽³⁴⁾ În ultimul trimestru al anului 2019, Turcia a utilizat 73 % din volumul total al CT pe care avea dreptul să le furnizeze fără taxe vamale, lăsând aproximativ 170 000 de tone neutilizate în trimestrul respectiv.

- (266) În ceea ce privește observațiile primite în urma comunicării constatărilor finale, Comisia observă că niciuna dintre părți nu a furnizat elemente de probă suplimentare cu privire la modul în care creșterea prețurilor care a avut loc după perioada de anchetă ar face, în sine, nejustificată instituirea de taxe antidumping definitive în temeiul testului vizând interesul Uniunii.
- (267) Prin urmare, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 183-198 din regulamentul provizoriu.

7.4. Alți factori

- (268) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că producătorii de oțel din Uniune au încercat în mod constant să își mențină oligopolul pe piața Uniunii și să elimine concurența internațională. GT a observat că producătorii din Uniune dețineau deja 79 % din vânzările de pe piața liberă și că un astfel de procent nu includea volume captive, care erau semnificative. ȚIB s-a referit și la cota mare de piață a producătorilor din Uniune și se teme de existența unui monopol.
- (269) Comisia a considerat că afirmația privind oligopolul este nejustificată, astfel cum s-a explicat deja în considerentul 200 din regulamentul provizoriu. În urma comunicării constatărilor provizorii, nicio parte nu a contestat faptul că, astfel cum se menționează în considerentele 75 și 200 din regulamentul provizoriu, există peste 20 de producători cunoscuți care aparțin unui număr de 14 grupuri diferite, care activează în condiții de concurență sănătoasă între ei și cu importurile din țări terțe. În absența unor dovezi privind practici neconcurențiale, cota de piață pe care o dețin în prezent este irelevantă pentru a susține aceste afirmații referitoare la existența unui oligopol, cu atât mai puțin a unui monopol.
- (270) În urma comunicării constatărilor finale, ȚIB a susținut că cele de mai sus nu au evaluat în mod detaliat, suficient și transparent pretenția privind consolidarea oligopolului de către industria din Uniune pe piața Uniunii și nici că pretinderea existenței unui astfel de oligopol consolidat era nejustificată. Pentru ȚIB, pretenția ar fi trebuit să fie evaluată luând în considerare alți factori, cum ar fi măsurile existente, deficitul de ofertă, reducerea calității și inovațiile etc. Potrivit părții respective, Tribunalul solicită ca, în sensul articolului 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, să se acorde o atenție specială restabilirii concurenței efective. Partea și-a reiterat, fără a adăuga noi elemente de probă, pretenția potrivit căreia industria din Uniune deține un „oligopol consolidat” pe piața Uniunii.
- (271) Comisia face trimitere la recentul său document de lucru al serviciilor Comisiei ⁽³⁵⁾, în care a remarcat că „[i]n recentul val de consolidare, aplicarea măsurilor de ținere sub control a fuziunilor societăților comerciale a contribuit la menținerea unei concurențe viguroase pe piețele siderurgice europene, în beneficiul multor industrii din aval care utilizează oțelul, care se bazează pe materiale accesibile pentru a concura la nivel mondial și care angajează milioane de europeni. Prin interzicerea fuziunilor anticoncurențiale (de exemplu, Tata Steel/ThyssenKrupp) sau prin aprobarea fuziunilor doar în anumite condiții, cum ar fi cesionările structurale (de exemplu, ArcelorMittal/Ilva), asigurarea respectării legislației privind fuziunile a evitat crearea pentru clienții europeni din sectorul siderurgic a unei piețe cu mai puține opțiuni, cu prețuri mai mari și cu mai puține produse inovatoare.” Comisia a constatat că pretențiile ȚIB sunt nefondate, inclusiv în ceea ce privește deficitul de ofertă de produse HRFS, astfel cum s-a explicat în secțiunea 7.3. Prin urmare, Comisia a confirmat constatările sale efectuate în etapa provizorie.
- (272) În lipsa oricăror alte observații cu privire la această secțiune, Comisia și-a confirmat concluziile prezentate în considerentele 199-200 din regulamentul provizoriu.

7.5. Concluzie privind interesul Uniunii

- (273) În urma comunicării constatărilor provizorii, GT a afirmat că, în opinia sa, taxele antidumping erau atât inutile, cât și dăunătoare pentru piața Uniunii și că ele ar juca un rol negativ pentru interesul general al Uniunii. În urma comunicării constatărilor finale, ȚIB a susținut că Comisia nu a pus în balanță în mod transparent diferitele interese aflate în joc și nici nu și-a justificat constatările. Comisia a considerat că respectivele afirmații sunt nefondate având în vedere constatările anchetei și anume, existența dumpingului, a prejudicierii semnificative a industriei din Uniune și rezultatul aprecierii diferitelor interese aflate în joc.
- (274) Pe baza celor de mai sus și în absența oricăror alte observații, concluziile enunțate în considerentul 201 din regulamentul provizoriu au fost confirmate.

⁽³⁵⁾ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „Către o industrie siderurgică europeană competitivă și curată”, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, p. 4.

8. MĂSURILE ANTIDUMPING DEFINITIVE

8.1. Măsurile definitive

(275) Având în vedere concluziile formulate privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, este necesar să se instituie măsuri antidumping definitive pentru a se preveni agravarea prejudiciilor cauzate industriei din Uniune de către importurile de produs în cauză care fac obiectul unui dumping. Din motivele prezentate în secțiunea 6, în particular în subsecțiunea 6.3 din prezentul regulament, taxele antidumping trebuie stabilite în conformitate cu regula taxei mai mici.

(276) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care vor fi instituite taxele sunt stabilite după cum urmează:

Țară	Societate	Taxă antidumping definitivă
Turcia	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Grupul Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Toate celelalte întreprinderi	7,3 %

(277) Nivelurile individuale ale taxei antidumping aplicabile societăților menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cazul societăților în cauză în cursul anchetei. Aceste niveluri ale taxei sunt aplicabile exclusiv importurilor de produs în cauză originar din țara în cauză și fabricat de entitățile juridice menționate. Importurile de produs în cauză fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, trebuie să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Ele trebuie să nu facă obiectul niciunui dintre nivelurile individuale ale taxelor antidumping.

(278) O societate care își modifică ulterior denumirea poate solicita aplicarea acestor niveluri ale taxei antidumping individuale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei ⁽³⁶⁾. Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită demonstrarea faptului că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei aplicabile ei. În cazul în care schimbarea denumirii societății nu îi afectează dreptul de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* va fi publicat un regulament vizând schimbarea denumirii.

(279) Pentru a reduce la minimum riscurile de eludare ca urmare a diferenței dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale de asigurare a aplicării taxelor antidumping individuale. Societățile care beneficiază de taxe antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament. Importurile care nu sunt însoțite de factura respectivă trebuie să facă obiectul taxei antidumping aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.

(280) Deși prezentarea acestei facturi este necesară pentru ca autoritățile vamale ale statelor membre să aplice importurilor nivelurile individuale ale taxei antidumping, ea nu este singurul element care trebuie luat în considerare de către autoritățile vamale. Într-adevăr, chiar dacă le este prezentată o factură care îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din prezentul regulament, autoritățile vamale ale statelor membre trebuie să își efectueze

⁽³⁶⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles, Belgia.

verificările uzuale și pot, la fel ca în toate celelalte cazuri, să solicite documente suplimentare (documente de expediere etc.) pentru a verifica exactitatea datelor conținute în declarație și pentru a asigura faptul că aplicarea ulterioară a taxei mai mici este justificată, în conformitate cu legislația vamală.

- (281) În cazul în care exporturile uneia dintre societățile care beneficiază de niveluri individuale ale taxelor mai mici cresc semnificativ în volum după instituirea măsurilor în cauză, s-ar putea considera că o astfel de creștere în volum constituie ea însăși o modificare a configurației schimburilor comerciale din cauza instituirii măsurilor, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază. În astfel de circumstanțe și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, se poate iniția o anchetă vizând eludarea. O astfel de anchetă poate examina, printre altele, necesitatea de a elimina nivelul (nivelurile) individual(e) al(e) taxelor și, prin urmare, instituirea unei taxe aplicabile la nivel național.
- (282) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru „toate celelalte societăți” trebuie să se aplice nu doar producătorilor-exportatori care nu au cooperat în cadrul prezentei anchete, ci și producătorilor care nu au avut exporturi în Uniune în timpul perioadei de anchetă.

8.2. Colectarea definitivă a taxelor provizorii

- (283) Având în vedere marjele de dumping constatate și având în vedere nivelul prejudiciului cauzat industriei din Uniune, trebuie colectate definitiv sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie, instituită prin regulamentul provizoriu.
- (284) Nivelurile taxei definitive fiind mai mici decât nivelurile taxei provizorii, sumele depuse în plus față de nivelurile taxei antidumping definitive trebuie eliberate.

8.3. Retroactivitate

- (285) Astfel cum s-a menționat în secțiunea 1.2, în urma unei cereri din partea reclamantului, Comisia a supus înregistrării importurile de produs care face obiectul anchetei, în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.
- (286) În cursul etapei finale a anchetei au fost evaluate datele colectate în contextul înregistrării. Comisia a analizat dacă sunt sau nu îndeplinite criteriile de la articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază pentru colectarea retroactivă a taxelor definitive.
- (287) Analiza Comisiei nu a arătat o creștere suplimentară substanțială a importurilor, în plus față de nivelul importurilor care au cauzat prejudiciul constat în cursul perioadei de anchetă, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (4) litera (d) din regulamentul de bază. Pentru această analiză, Comisia a comparat volumele medii lunare ale importurilor de produs în cauză în cursul perioadei de anchetă cu media lunară a volumelor importurilor din luna următoare deschiderii prezentei anchete până în ultima lună completă care a precedat instituirea măsurilor provizorii. De asemenea, atunci când s-au comparat volumele medii lunare ale importurilor de produs în cauză în cursul perioadei de anchetă cu volumele medii lunare ale importurilor din luna următoare deschiderii prezentei anchete până în, inclusiv, luna în care au fost instituite măsurile provizorii, nu s-a mai putut observa nicio creștere suplimentară substanțială:

	PA		Iunie 2020-decembrie 2020		Iunie 2020-ianuarie 2021	
	tone	tone/luna	tone	tone/luna	tone	tone/luna
Importuri de HRF din Turcia	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Sursă: Eurostat (UE-27).

(288) Prin urmare, Comisia a concluzionat că colectarea retroactivă a taxelor definitive pentru perioada în care au fost înregistrate importurile nu a fost justificată în cazul de față.

9. OFERTĂ DE ANGAJAMENT

(289) După comunicarea constatărilor finale, unul dintre producătorii-exportatori au depus o ofertă de angajament de preț în conformitate cu articolul 8 din regulamentul de bază.

(290) Comisia a evaluat această ofertă și a concluzionat că acceptarea unui astfel de angajament ar fi nepractică în sensul articolului 8 din regulamentul de bază. Această concluzie este determinată în principal de multitudinea tipurilor de produse care nu pot fi diferențiate și care fac obiectul ofertei, de faptul că unele tipuri de produse care se încadrează la același cod NC/TARIC au prețuri minime de import diferite, de faptul că prețurile minime de import oferite nu ar fi suficiente pentru a elimina efectele prejudiciante ale dumpingului pentru majoritatea tipurilor de produse și de caracterul inadecvat al indexării oferite pentru a încorpora fluctuațiile în prețul materiilor prime.

(291) În observațiile sale privind angajamentul de preț propus de producătorul-exportator, reclamantul a prezentat argumente în favoarea respingerii sale, care au sprijinit propria analiză a Comisiei.

(292) Comisia a trimis producătorului-exportator o scrisoare în care a motivat respingerea ofertei de angajament și a oferit societății posibilitatea de a prezenta observații.

(293) Comisia nu a primit nicio observație din partea producătorului-exportator cu privire la concluzia sa potrivit căreia angajamentul propus ar fi inadecvat și nepractic.

(294) Prin urmare, din motivele expuse la considerentele 290-293 de mai sus, oferta de angajament de preț a fost respinsă.

10. DISPOZIȚII FINALE

(295) Având în vedere articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, în cazul în care o sumă trebuie rambursată ca urmare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, dobânda care trebuie plătită trebuie să fie rata aplicată de Banca Centrală Europeană operațiunilor sale de refinanțare a principalului, astfel cum este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(296) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de produse plate laminate din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, chiar în rulouri (inclusiv produsele „tăiate la lungime” și „benzile înguste”), simplu laminate la cald, neplacate și neacoperite, originare din Turcia, încadrate în prezent la codurile NC 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (TARIC code 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (TARIC code 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (TARIC code 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (TARIC code 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARIC code 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARIC code 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (TARIC code 7226 91 91 19) și 7226 91 99.

Următoarele produse sunt excluse:

- (i) produsele din oțel inoxidabil și produsele din oțeluri cu siliciu numite „magnetice” cu grăunți orientați;
- (ii) produsele din oțel de scule și oțeluri rapide;

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (iii) produsele, altele decât cele sub formă de rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de peste 10 mm și cu o lățime de cel puțin 600 mm; și
- (iv) produsele, altele decât cele sub formă de rulouri, fără modele în relief, cu o grosime de cel puțin 4,75 mm și de cel mult 10 mm și cu o lățime de cel puțin 2 050 mm;
- (v) produsele a căror (a) lățime este mai mică sau egală cu 350 mm și (b) a căror grosime este mai mare sau egală cu 50 mm, indiferent de lungimea produsului.

(2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco-frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, vizând produsul descris la alineatul (1) și fabricat de societățile menționate mai jos, se stabilesc după cum urmează:

Țară	Societate	Nivelul taxei antidumping definitive	Cod adițional TARIC
Turcia	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Grupul Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Toate celelalte întreprinderi	7,3 %	C999

(3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxelor specificate pentru societățile menționate la alineatul (2) se condiționează de prezentarea la autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, pe care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care emite respectiva factură, identificat prin nume și funcție, redactată după cum urmează: „Subsemnatul (Subsemnata) certific faptul că (volumul) de (produsul în cauză) vândut la export în Uniunea Europeană, menționat în prezenta factură, a fost produs de către (denumirea și adresa societății) (cod adițional TARIC) în [țara în cauză]. Declar că informațiile menționate în prezenta factură sunt complete și corecte”. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa stabilită pentru „toate celelalte societăți”.

(4) În cazul în care nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/9 al Comisiei se colectează definitiv. Sumele depuse care depășesc nivelurile taxei antidumping definitive se returnează.

Articolul 3

Nu se va percepe retroactiv nicio taxă antidumping definitivă pentru importurile înregistrate. Datele colectate în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1686 al Comisiei nu se mai păstrează.

Articolul 4

Articolul 1 alineatul (2) poate fi modificat pentru a se adăuga noi producători-exportatori din Turcia și pentru a-i supune nivelului taxei antidumping medii ponderate corespunzătoare pentru societățile cooperante neincluse în eșantion. Un producător-exportator nou trebuie să pună la dispoziție dovezi din care să reiasă că:

- (a) nu a exportat mărfurile descrise la articolul 1 alineatul (1) originare din Turcia în perioada de anchetă (1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019);

- (b) nu este afiliat unui exportator sau producător care face obiectul măsurilor instituite prin prezentul regulament; și
- (c) fie a exportat efectiv produsul în cauză, fie face obiectul unei obligații contractuale irevocabile de exportare a unei cantități semnificative în Uniune după încheierea perioadei de anchetă.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 iulie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN
